

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
з Нью-Йорку
УНССОЗ (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXIX. Ч. 59.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК, ВІТРОПОК, 30-го БЕРЕЗНЯ 1982

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

TUESDAY, MARCH 30, 1982

No. 59. VOL. LXXXIX.

Відбулися загальні збори монтреальської Округи УНС

Монтреаль, Кве. (А. Гладилівич). — Цьогорічні загальні збори монтреальської Округи УНСОУ відбулися в понеділок 8-го березня, в залі Українського Національного Об'єднання. Зборами провадила голова Округного Комітету голова на радна Текля Мороз, а протокол зборів вів секретар Осип Дячизин.

Текля Мороз

В своєму слові Т. Мороз підкреслює важливість у підтримці нових членів до Українського Народного Союзу через виїзд багатьох родин з Квебеку. Вона закликала управи відділів і зокрема їх секретарів і делегатів на Конвенцію, не зв'язуючи на трудності, посилаючи організації працювати збудити в цьому переконанню часі якнайбільше членів для УНС.

Збори перебрали до Округного Комітету Т. Мороз на голову, Осипа Винницького на заступника голови, Осипа Дячизина на секретаря, Павла Дубаса на секретаря й Олександра Дольницького на організатора. Дольницька згодилася бути одночасно делегатом монтреальської Округи до Відділу Комітету Українців Канади. На другий делегата до КУК перебрано Михайла Дідуха.

Збори рішили створити в Округному Комітеті пост референта преси й вибрати на цей пост Адольфа Гладилівича. До новообраного Округного Комітету ввійшли, крім того, вільні члени — Віра Баніт, Євгенія Лесюк, Михайло Карпінський і Микола Перейма, а до Контрольної комісії — голова Микола Андрієвич і Петро Кірик.

В зв'язку з Конвенцією загальні збори ухвалили таке побажання до неї: "Український Народний Союз повинен бути політичною братською організацією й сприяти всім українським організаціям без уваги на політичні переконання членів."

Крім того, ухвалено побажання до Статутної комісії Конвенції — оформити статут Округи УНС і знизити вік у забезпеченнях на все життя з 79 до 75 років.

З уваги на те, що пошта дає дуже нерегулярно доставляти передплатникам "Свободу", ухвалено побажання до Головного Уряду УНС, щоб поробив відповідні заходи в Поштовому уряді Канади.

Збори пройшли в діловій спокійній атмосфері. Після зборів учасники обмінялися, при перекладі, думками на різні актуальні теми.

Збори перебрали до Округного Комітету Т. Мороз на голову, Осипа Винницького на заступника голови, Осипа Дячизина на секретаря, Павла Дубаса на секретаря й Олександра Дольницького на організатора. Дольницька згодилася бути одночасно делегатом монтреальської Округи до Відділу Комітету Українців Канади. На другий делегата до КУК перебрано Михайла Дідуха.

Збори рішили створити в Округному Комітеті пост референта преси й вибрати на цей пост Адольфа Гладилівича. До новообраного Округного Комітету ввійшли, крім того, вільні члени — Віра Баніт, Євгенія Лесюк, Михайло Карпінський і Микола Перейма, а до Контрольної комісії — голова Микола Андрієвич і Петро Кірик.

В зв'язку з Конвенцією загальні збори ухвалили таке побажання до неї: "Український Народний Союз повинен бути політичною братською організацією й сприяти всім українським організаціям без уваги на політичні переконання членів."

Крім того, ухвалено побажання до Статутної комісії Конвенції — оформити статут Округи УНС і знизити вік у забезпеченнях на все життя з 79 до 75 років.

З уваги на те, що пошта дає дуже нерегулярно доставляти передплатникам "Свободу", ухвалено побажання до Головного Уряду УНС, щоб поробив відповідні заходи в Поштовому уряді Канади.

Збори пройшли в діловій спокійній атмосфері. Після зборів учасники обмінялися, при перекладі, думками на різні актуальні теми.

Збори перебрали до Округного Комітету Т. Мороз на голову, Осипа Винницького на заступника голови, Осипа Дячизина на секретаря, Павла Дубаса на секретаря й Олександра Дольницького на організатора. Дольницька згодилася бути одночасно делегатом монтреальської Округи до Відділу Комітету Українців Канади. На другий делегата до КУК перебрано Михайла Дідуха.

Збори рішили створити в Округному Комітеті пост референта преси й вибрати на цей пост Адольфа Гладилівича. До новообраного Округного Комітету ввійшли, крім того, вільні члени — Віра Баніт, Євгенія Лесюк, Михайло Карпінський і Микола Перейма, а до Контрольної комісії — голова Микола Андрієвич і Петро Кірик.

Розмови між ЗСА і Кубою продовжуються

Вашингтон. — Два відомі речники Державного департаменту, Волтер Стоссел, перший заступник державного секретаря і Томас Ендерс, асистент державного секретаря для міжнародних справ, зложили докладні висновки до ситуації в Караїбському просторі та про американську політику виходу з існуючої кризи.

Т. Ендерс представив документальні дані про заклад кубинської державної системи, яка повністю побудована за советським моделлю, через що уряд Куби пробує при великій допомозі СРСР вийти з цієї своєї кризи при допомозі закордонних агресивних виступів і авантур. В одному 1981 році Москва доставила до Куби 66,000 тонн воєнних припасів, а був той рік не найбільш активним під тим оглядом. Крім цього Советський Союз постачав всю зброю, фінансові засоби та всякий виряд кубинському експедиційному корпусу в Африці, який зріс до 40,000 воїнів. Під сучасну пору свою головну увагу комуністична Куба звернула на Середню Америку, куди вона вислала не лише всі воєнні припаси, які вона дістає з СРСР, але також своїх воїнів. У самій Нікарагуа знаходиться в цьому моменті коло 2,000 кубинських воїнів.

Ендерс подав американські плани протизаходів проти тих підтримки на найближчу скалоакції. Американські плани ухвалюють усі ділянки, починаючи з інформаційних й освідомлюючих населення заходів, а кінчаючи політичними, економічними й іншими.

В. Стоссел заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Ендерс заявив, що цілком американської політики в Караїбському просторі є мир і усунення всіх загроз з будь-якого боку та постійне підсилення добробуту населення і його участі в керуванні своїми країнами. Безпека Караїбського простору, як сказав Стоссел, є вільно покладати всі ті проблеми, а зокрема внутрішню боротьбу в Сальвадорі.

Сутички в Газі зростають

Єрусалим. — Палестинські терористи заатакували гранатами військовий джип у Газі, в якому було чотири ізраїльські воїни. Сержант, який був у тому джипі, загинув на місці, а три воїни були поранені. Провід ПВО зв'язав на себе відповідальність за цей акт терору, але після короткого часу відкликав цю заяву.

Друга граната не попала в джип, але впала на цивільне авто, в якому були арабські пасажирі. Троєх з них важко поранено. Негайно після цієї атаки не було ніякої реакції з боку ізраїльських офіційних чинників, але загально сподівання загорілих відплатних акцій з боку Ізраїля. Ситуація в містах на західному березі Йордану загострюється після усунення арабських посадників в Наблусі та в Рамаллаї і заміщення ізраїльськими старшинами. Арабська молодь збільшила свої виступи проти ізраїльської влади, а ізраїльські воїни відповіли вогнем. Досі загинуло шість молодих арабів. Після того пришло до короткої перерви у вуличних ударах. Ізраїльське командування віддало комунікат, в якому подало причину усунення двох арабських посадників. В комунікаті сказано: "Двох посадників звільнено з їхніх постів за їхню участь в агітаційній протизраїльській

акції, невизнання цивільної ізраїльської адміністрації і повторних спроб зривати публічний порядок та нормальне функціонування адміністрації, яке доручують директиви ПВО та її загальна політика."

Жидівські громадяни Ізраїля роблять заходи ізраїльської адміністрації й військовому командуванню, що вони провадять поборюючи політику в містах з арабською більшістю населення й через те приходять до безкарних вуличних виступів арабських екстремістів. У зв'язку з тим починають зростати випадки, що жидівські громадяни Ізраїля включаються чинно в поборювання таких вуличних виступів. Одного з таких ізраїльтян, Натана Натансона з міста Шіло на правому березі Йордану, притягнуто до судової відповідальності за стрільня до арабської демонстрації товпи, серед якої загинув 18-річний араб від пострілу. Жидівські поселення на правому березі Йордану протестують проти того судового процесу й вимагають, щоб ім призначено державою Ізраїля права комбатантів.

Усунені арабські посадники заявили, що вони й далі продовжуватимуть свою національну діяльність і боронитимуть права палестинського населення в Ізраїлі.

У сусідній Франції уряд не підтвердив, ані не заперечив того факту після того як преса й інші засоби масової інформації подали його. Франція завжди застерігала за собою право продукувати й випробувати зброю, заявляючи, що вона має ті самі права, що й інші держави, зокрема великі держави, а головне СРСР, який насамперед випробував свого роду зброю, а тоді домагався заборони іншим робити те саме. Цю політику переводить Франція ще з часу генерала де Голля, який перший сформулював її та впровадив її у життя. В цій останній експлозії французький уряд випробував в першу чергу запальники невтронної бомби, а інші елементи він уже випробував раніше.

ОПОЗИЦІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ЛЕЙБОР ПАРТІЇ вимусила в уряді Маргарети Тачер та в провіді британського парламенту, що вони пересунули форум виступу президента Роналда Регена з історичної залі Вестмінстер Голл до Королівської Галерії в парламенті. Якщо президент Реген погодиться на те, то його виступ відбудеться в тому приміщенні британського парламенту 6-го червня ц.р. в часі поїздки його до деяких країн Європи. Лівий лідер Лейбор партії Майкл Фут заперечував проти виступу президента у Вестмінстер Голл, погрожував бойкотом, якщо уряд таки остаточно вибере це місце. Фут сказав, що "президент Реген недостойний виступати у Вестмінстер Голл". Останнім чужинським гостем, що виступав у Вестмінстер Голл з промовою перед цілим британським парламентом був лідер Франції де Голь в 1960 році. Лідер Лейбор партії Фут також відмовився підписати спільне запрошення президентів Регенові.

МОСКВА НАКИНУЛАСЯ ГОСТРОЮ ЛАЙКОЮ на рішення конференції міністрів оборони НАТО заінсталивати 572 ракети типу Першинг-2 і крилатих ракет на терені Західної Європи, якщо Советський Союз не допустить до закінчення задовільного договору про обмеження зброєв атомовими ракетами, які матимуть засяг на Європу. Рішення примістити ті ракети на протязі 1983 року потвердила конференція міністрів оборони НАТО, яка відбулася в Колорадо Спрінгс, Колорадо. Офіційне советське пресове агентство ТАСС заявило, що таке рішення міністрів оборони НАТО викликає "ігноранцію або злонамірними фальшивками" про советське становище.

ВІЙСЬКОВА ХУНТА, ЯКА КЕРМУЄ Аргентиною, проголосила, що вже незабаром вона злегалізує політичні партії й дозволить їм на нормальну діяльність. Після того, як партії зможуть виконувати з успіхом свою працю, створять свої апарати й наважуть відповідні контакти з усіма верствами населення, почне повертат до демократичних метод, а вкінці на добре підготованому ґрунті відбудуться парламентні вибори. Перед поданням тих інформацій хунта звільнила з тюрми понад 80 в'язнів, однак опозиція заявляє, що це зовсім замало, а крім цього вона твердить, що деяких з тих в'язнів звільнено значно раніше. На параді, яка відбулася в шесту річницю перебрання влади військовою хунтою 1976 року відчитано звернення хунти в цій справі та інші запевнення.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

ВІЙСЬКОВА ХУНТА, ЯКА КЕРМУЄ Аргентиною, проголосила, що вже незабаром вона злегалізує політичні партії й дозволить їм на нормальну діяльність. Після того, як партії зможуть виконувати з успіхом свою працю, створять свої апарати й наважуть відповідні контакти з усіма верствами населення, почне повертат до демократичних метод, а вкінці на добре підготованому ґрунті відбудуться парламентні вибори. Перед поданням тих інформацій хунта звільнила з тюрми понад 80 в'язнів, однак опозиція заявляє, що це зовсім замало, а крім цього вона твердить, що деяких з тих в'язнів звільнено значно раніше. На параді, яка відбулася в шесту річницю перебрання влади військовою хунтою 1976 року відчитано звернення хунти в цій справі та інші запевнення.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

НА ГОЛОВНІЙ ВУЛИЦІ БЕЛЬФАСТУ, СТОЛИЦІ Ольстеру (Північна Ірландія), терористи ІРА вбили трьох англійських військовиків, які пересідали в авто в передполювний порі. Терористи чекали на нагоду обстріляти напроці сильно захищеної станиці поліції. При собі вони тримали закладники трьох мешканців того будинку, боячись, що ті можуть видати їх поліції ще перед виконанням завдання. Замах відбувся в католицькій ділянці, а в комунікаті віданому опису командуванням ІРА підкреслено, що, не зважаючи на великі арешти серед них, вони існують далі й ведуть свою терористичну роботу. Замах є відповіддю на опубліковану по радіо заяву шефа поліції Ольстеру, що поліція так ослабила ряди ІРА, що вона тепер не зможе провадити більших акцій.

САЛЬВАДОРЦІ ГОЛОСУВАЛИ ВЕЛИКОЮ МАСОЮ

Сан Сальвадор, Ель Сальвадор. — Участь населення республіки Ель Сальвадор у виборах, які бойкотували комуністи і їхні ліві союзники, а їхні партизани намагалися зривати бойовими акціями, перевершили всі оптимістичні сподівання.

Вже від ранніх годин, в короткому часі після відкриття виборчих локалів, людські маси збиралися у святковому настрої, щоб віддати свої голоси. Міжнародні спостерігачі у великій кількості слідкують за виборчими. Найбільше спостерігачів прибуло із ЗСА. З дотеперішніх даних ясно, що президент Хосе Наполеон Дуарте і його християнсько-демократична партія отримали найбільше голосів. Другою групою після них є права націоналістична група, очолена колишнім старшиною сальвадорської армії, Робертом д'Обуїссонем.

Червоним партизанам вдалося захопити більшість виборчих локалів в місті Усулутан та таким чином не допустити до виборів. Урядові війська розсіяні по шлій країні не змогли впровадити дня сконцентрованої відповіді на сили, щоб вибити партизан з їхніх позицій, змусити їх залишити місто та уможливити населенню взяти участь у голосуванні. Партизанам вдалося втихнях перед виборами знищити велике число автобусів цивільних транспортних ліній через те сільське населення запобігло головні дороги, ідучі пішки до виборчих локалів. У провінції Сонсонате вже до 11-ї години ранку понад 50 відсотків усіх управнених до голосування взяли участь у виборах. Міжнародні спостерігачі та репортери численних закордонних газет потверджують масову участь у виборах, які

перейшли всі сподівання й передбачення офіційних чинників.

В місті Сан Антоніо Абад, коли понад тисячу виборців стояли в черзі перед виборчим приміщенням невідомо наскоки червоні. Партизани було значне число, і великий відділ війська, який був на місці, зустрів їх вогнем. На очах голосуючих розігрався бій, який закінчився відступом партизанів, що залишили 12 вбитих. Легко поранених вони забрали зі собою, важко поранених перебрало військо. Репортери описують, що в часі усунення вбитих і важко поранених населення дає голосувало. З різних інших містечок приходять подібні інформації, які вказують на те, що напади партизанів у багатьох осередках не змогли зривати участі населення в голосуванні. Канадський спостерігач, Сінклер Стівенс, член канадського парламенту з консервативної партії, висловив публічно свій подив для мужньої постави великого числа голосуючих, які в обличчя погроз партизанів і спорадичних стрілів, стояли в довгій черзі, що тягнулася понад дві милі перед однією з виборчих локалів у столиці Сан Сальвадор.

В багатьох сільських околицях партизанам вдалося заблокувати дороги й не допустити виборців до виборчих локалів. В деяких випадках партизани виступили у військових мундирах і тим викликали чималі непорозуміння. Міністер оборони Ель Сальвадору, генерал Хосе Гарсія, який кермує обороною виборчих локалів, заявив після переведення інспекції на місця: "Тепер червоні брехати не можуть, кожний бачить, чого хоче населення".

В Америці

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО ЮНАЙТЕД ПРЕСС Інтернешнел інформує, що профспілка друкарських робітників, до якої входить 3,800 працівників популярного ньюйоркського щоденника "Дейлі Нюз", вирішили включитися у переговори з власником цієї газети чикагської компанією "Трібюн", щоб спокійно обмірковувати фінансову ситуацію, а в крайньому випадку запропонувати купно газети, який загрозив припинення з огляду на великі втрати. Однадцять профспілок газетних і друкарських робітників доручили профспілковим правникам перевірити можливість купна. Адвокат Теодор Гил, відомий посередник у різних переговорах між праседателями і профспілками, перебрал на себе це завдання обіцяючи вже в найближчому майбутньому заінціювати розмови на ці теми з власником газети.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТІ І прокуратура, яка займається переглядом справ тих молодих осіб, які не зареєструвалися до військової служби повідомили, що за останніх сім тижнів понад 800,000 молодих чоловіків сповнили свою повинність, але все одно 500,000 осіб не зареєструвалися, а деякі з них прямо відмовлялися від цієї повинності, не зважаючи на погрози і можливість покарання. Томас К. Тарнідж, директор Поборвальної служби заявив, що коли розпочнуться судові розправи проти осіб, які зламали федеральний закон, нерестранти можуть отримати п'ять років в'язниці і 10,000 грошової кари, якщо суд докаже їм зумисне бойкотування програми реєстрації.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Регена підтвердила, що деякі колишні контролери цивільного летунства, які були звільнені з праці, а їхня профспілка у висліді непорозуміння розважалася, були наново прийняті до праці, але це не означає зміни настанови у цьому відношенні. — заявив речник Уряду. Директор зв'язків з Білому Домі Дейвід Герген підкреслює, що поновно були прийняті до праці тільки ті контролери, які доказали, що керівництво профспілки їх змушувало до бойкот

СВОБОДА SVOBODA

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-8984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

ЮМІЗ

У "Свободі" з дати 11-го березня ц. р. проголошено вістку про план Ювілейної Міжкrajової Платової Зустрічі, яка має відбутися від 14-го до 22-го серпня, ц. р., на платовій оселі "Вовча Тропа" в Іст Четтемі, у Ньюйоркському штеті Америки. Це велика подія, але не перша така подія. У своїй інформаційній статті "Коли зустрічається молодь" в Альманаху-Календарі УНСОюзу за 1980 рік Ольга Кузьмич, одна з найвидатніших діячок платового руху (теперішня голова Спільки українських журналістів), яка в свою чергу покликується на джерельні матеріали д-ра Осипа Бойчука, пригадує, що перша платова зустріч (хоч не ювілейна і не міжкrajова) відбулася ще у 1924 році на Косівщині в Карпатах. Тоді всіх учасників зустрічі було 72, і в названій статті сказано, що це було "як на ті часи — багато". На платовій зустрічі у 1925 році було вже 205 пластунів, а на зустрічі в липні 1947 року, вже після Другої світової війни, у таборовому періоді української еміграції, у Міттенвальді, було понад 1,200 пластунів і пластунок на святкуванні 35-річного ювілею Пласту.

За польською окупації в Західній Україні Пласт переборював усі існуючі тоді державно-політичні й навіть географічні кордони, щоб здійснювати ідею зустрічі платової молоді. Таким чином такі зустрічі нехтували створений польським волинським воєводою Генрихом Юзефським штучний "сокальський кордон" в самій Польщі і нехтували теж карпатський кордон, що діляв Галичину від Карпатської України. Опинившись на американському континенті, Пласт влаштував своє щорічне зустріч своєї молоді. Часто зустрічі такі охоплюють молодь ЗСА і Канади. Наприклад, зустріч, що відбулася у Грейттоні в Канаді — це було 45-річчя Пласту — у 1957 році, мала учасників 1,096 осіб. Там зустрілися уперше поза Україною основоположник Пласту д-р Олександр Тисовський — "Дрот" і довголітній Начальний пластун проф. Северин Левицький "Сірий Лев".

На цюгоричній, але вже міжкrajовій і ювілейній зустрічі, господарем буде Начальний пластун д-р Володимир Старосольський. Організатори ЮМІЗ сподіваються, що буде дві-три тисячі учасників з семи країн — з ЗСА, Канади, Англії, Німеччини, Італії, Аргентини й Австралії. Ця ЮМІЗ — ювілейна, вона відзначатиме 70-річчя заснування Пласту.

Славна організація української молоді Пласт переживала у своїх семи десятиліттях існування різні моменти — світлі і трагічні. У вересні, 16-го, 1930 року, під час ганебної польської "паціфікації", якою була військово-поліційна карна експедиція, розв'язано Пласт. Польська влада подала за формальну причину, що вбитий польською поліцією Юрко Пісевичкий, активний член революційного підпілля ОУН, на собі під час своєї місії мав пластунську уніформу. Пластуном був також Ронам Шухевич-Чупринка.

Хоч Пласт із своїм гаслом "Бог і Батьківщина" є і був організацією поза і понадпартійною, сутодержавно-державницькою, яка на найпершому місці своїх завдань має патріотичне виховання своїх членів і в сучасних умовах правильно вважає, що підставою патріотичного світогляду є знання української мови.

Зідується молоді українські люди з різних чужомовних країн вільного світу, де вони, не знаючи термінології різних ділянок науки і життя, свідоміше володіють чужою мовою країни свого поселення. Але власне українська мова буде єдиним їх на ЮМІЗ на "Вовчій Тропі" в Америці. Єднаючи корисне з приємним, працю й дозвілля, як це робить міжнародний скав'янгівський рух, український Пласт має для учасників таких великих зустрічей різноманітну програму — не тільки лекції, табування, мандрівництво, але й особисте знайомлення одних з другими. Знайомляться юнаки й дівчата, прибули на те їхнє спільне свято з пієтизму до спільної організації, листуються вони згодом, — і вже багато подруж постало завдяки таким зустрічам.

На жаль, тільки невелика частина сучасної української молоді належить до Пласту — кругло 7,000. Приблизно стільки само належить до Спільки Української Молоді (СУМ) і менше — до Організації Української Демократичної Молоді (ОДУМ). Всі вони разом охоплюють заледве яких 10 відсотків усієї існуючої молоді. Хто тут винуватий? У найбільшій мірі — батьки, байдужі до справи виховання своїх дітей за староримською засадою, що "у здоровому тілі була здорова душа". Винувата чужа й байдужа до української проблематики чи навіть ворожа їй — чужомовна вулиця.

Чи не добре було б, щоб у 70-річчя існування Пласту і з нагоди цюгоричної Ювілейної Міжкrajової Платової Зустрічі батьки і найближчі члени родини, приятелі і знайомі побільшили дітьми, юнаками і дівчатами ряди Пласту, що вже вписався незатертими золотими літерами в історію українського народу.

Вступайте в члени УНС

Конвенції Українського Народного Союзу, цієї нашої найстарішої та сьогодні найбільшої і найбільш заслуженої для членів та громади установи у вільному світі, здобули собі вже багато всьляких окреслень. Початково, від основоположної, що відбулася в Шамокіні в Пенсильванії в "День Батька своєї країни" Джорджа Вашингтона 22-го лютого 1894 року, ці конвенції були "школою народостворення", далі були "етапами нового розвитку" та "найбільшим українським парламентом" поза Україною і завжди "початком нового" та "подією року". Всі ці та подібні окреслення мають свою реальну підставу та своє виправдання. Це доказує історія. Автор цієї статті у своїй статті "У дзеркалі конвенцій УНС", надрукованій у цюгоричному "Альманасі УНС", називає проломи з цих конвенцій, одним з найбільших, найповніших і найбільш промовистих справжніх дзеркал життя і розвитку того, що ми вже звикли називати Американською Україною... Не було б в житті і розвитку українців в Америці важливішої події, не було б більшої радості чи більшого смутку, більшого успіху чи більшої невдачі, як і більшої мудрості чи якоїсь більшої глупоти, щоб вони не мали свого відгукону на конвенції УНС...

Подібного можна очікувати і від недалекої вже 30-ї з черги Конвенції, що має відбутися в тиждень від 24-го травня цього ж 1982 року в Рочестері та підготовка до якої вже поступово завершується. В інтересі нас усіх, усієї нашої громади і української справи в її найширшому і найповнішому розумінні, та окрема обов'язком і відповідальністю обраних уже делегатів на цю Конвенцію та, самозрозуміло, проводу УНС є зробити все можливе та зробити всі старання, щоб ця чергова Конвенція виправдала всі дотеперішні високі

А. Драган

НАЗУСТРІЧ 30-ТІ

КОНВЕНЦІЇ УНС

окреслення конвенцій УНС та була дзеркалом нашої зрілості, нашої мудрості та нашої свідомої відповідальності.

Тим часом із теперішнього стану в нашій громаді, як і в деякій мірі в самій УНСОюзі, виникають оправдані побоювання, що в дзеркалі 30-ї Конвенції може відбитися в першу чергу наш образ, осквернений всілякими більше чи менше оправданими суперечностями та внутрішнім розладом в громаді, за якими загубляться наші справжні і дійсні проблеми; що за трісками і кущами тих суперечностей ми не побачимо дров і справжнього лісу тих загроз і викликів, що нависли і стоять перед УНСОюзом та громадою, з якою він нерозривно зв'язаний. Оpubлікований недавно протокол з минулорічних нарад Головного Уряду УНС та деякі виступи після них виправдують і збільшують ці побоювання. Сподіємося, що бодай загальні з'ясування деяких із цих головних проблем передодні Конвенції може спричинитися до їх дбайливого розгляду та правильного вирішення на самій Конвенції, якщо делегати віддадуть їм першестепенне перед всілякими якимось там-рядними особистими і груповими партикуляризмами, про які вже відважого часу так багато говориться і пишеться.

УНС, його цілі і завдання

Пропозиція, щоб тепер повністю з'ясувати цілі і завдання УНСОюзу, як він уже 88 років ті свої цілі і завдання з великим успіхом виконує та здобує у цьому неперервні успіхи, може декому здаватися щонайменше дивним. Але це дивним є те, що хоча ті цілі і

даємо, що в "Конституції і статуті" Українського Робітничого (тепер Братського) Союзу на самому початку в "Артикулі 17" з'ясовано в українській і англійській мовах такі для кожної установи основні постанови, як назва, права і діяльність, цілі, засоби, принципи, правління, закони, головна канцелярія, мови і печатка.

У зв'язку із згаданою "Заявою" виникає ще одна необхідність, а це статутівний вимог щодо кваліфікації головних урядовців. Можна припустити, що більша чи менша частина тих урядовців, які підписали "Заяву", могли не знати незгідності її змісту зі статутом. Це, звичайно, не є для них жадним виправданням, бо незнання закону не звільняє від відповідальності за його порушення. Але наскільки корисніше було б для установи і громади, якщо від кандидата на головне урядовця УНС статуту вимагався б відповідний позитивний досвід з історії та законодавства цієї установи. Тоді не було б таких курйозів, як це трапилось після однієї з попередніх конвенцій, як новобраний член Головного Уряду шойно на річному засіданні після конвенції просив, щоб його поінформували про цілі і завдання УНС та про обов'язки головних радників.

Нові часи, нові потреби, нові можливості

Уже старинні римляни прийшли до висновку, що часи змінюються і ми змінюємося в них; але ми тепер, кругло яких дві тисячі років пізніше, не завжди здемо собі з того справу і тому з великою шкодою для себе самих відстаємо від загального прогресу. Це відноситься до всіх ділянок нашого життя, включно з політичним. Розв'язку цієї справи чи не найбільш практично (Закінчення на стор. 6)

Його і десятки інших журналістів, що "вони одверто ступили по стороні екстремістичних, антисоціалістичних груп, ідучи так далеко, що почали видавати протиріччя підпільні видання..."

Ці самі інформації, що їх має подати представник уряду Владислав Лявран, голова Державної комісії для радіо і телебачення, що 513 урядовців усунуто, 109 перенесено на нижчі позиції і 134 вислано на "примусові вакації". Ці цифри, згідно з критиками режиму, є куди нижчі, як ситуація на ділі представляється, бо число усунених і арештованих працівників преси, радіо і телебачення, насправді, є куди вище.

Нема сумніву, що нова Спілка польських журналістів та інших працівників засобів масової інформації стала однією з пропагандних ячеек варшавського режиму, яка, подібно як Спілка письменників України, стане голосом Москви, пишучи чи промовляючи польською мовою.

Володимир Душник

КІНЕЦЬ ПІВВІЛЬНИЙ

ПРЕСІ В ПОЛЬЩІ

журналістичної Спільки, ген. Мечислав Дембійський заявив, що уряд розв'язав цю спілку, тому що, мовляв, вона "діяла проти держави і проти суспільних інститутів" і створює "труднощі для журналістів, які виконують свої завдання у соціалістичній державі". Очевидно, варшавський режим створив нову організацію, Спілку журналістів Польської Народної Республіки.

У Варшаві з достовірних джерел повідомляють, що від 10-ти до 15-ти відсотків із числа 10,000 польських журналістів, із Спільки усунуто, як і теж багатьох із них покарано за підтримку "Солідарності".

Ця репресивна акція проти журналістів настигла після ліквідації Незалежного Студентського Союзу, який асцелю стояв по стороні "Солідарності".

Від самого початку діяль-

Від встановлення воєнного стану в Польщі в грудні м. р. Братковський укривається, але його арештування — неминуче. Уряд Ярузельського обвинувачує

Мирослав Семчишин

„СЬОГОДНІШНЯ ДОРОГА РУСИНА ДО ПОЛЬЩІ“

Півторарічний, сповнений драматичної динаміки рух польських робітників мас підкомуністичної Польщі сколихнув не тільки світовою опінією та викликав поважні і далекодіючі наслідки в міжнародній політиці, але відігравав він теж сильним резонансом на відтинку польсько-українських взаємин там — в краю. В деяких органах польської публіцистики появились статті українських і неукраїнських авторів (тобто польських), які заторкнули різні аспекти життя української національної меншини (300-400 тисяч населення) українців, насильно викоринених з українських етнографічних земель і переселених на тзв. "земі одискане". Деякі з польських публіцистів здобули навіть на відвагу і заговорили про кривди, які діються українцям під польською комуністичною владою, та шовіністичну настанову до українців, як "небезпечного елемента". А вперше з цих самі публіцисти навіть з'явилися "Солідарності" діячі нас на плеїні груп (Гляди стаття І. Ліка — "Лемков" в "Свободі" за 12-13-го січня ц. р.). Впоряд з цим появились статті, писані українцями, і відважно заговорили про своє життя-буття, приречене на повільну національну смерть. А між цими останніми є ще й такі одиниці, які називаючи речі по імені і знаючи в чому корінь лиха, відкликаються до християнських, гуманних чеснот і закликають до толеранції і пошани елементарних людських прав. Саме таким аналітиком польсько-українських відносин виявився Володимир Мокрий, якого обширну і добре задокументовану статтю помістив передовий польський католицький тижневик у Кракові "Тигоднік Повшехня" і то в кількох

числах з листопада і грудня 1981 року — під промовистим наголовком "Дзисейша дрога русина до Польщі". Й автор — людина високоосвічена, під час своїх студій національно освідомлена, що з русина став українцем. Прикметне для цього зрештою дуже людяного громадянина те, що не вистачає ствердити тільки саме зло. Він шукає за причинами цього зла і що важливіше — за розв'язком, не вдаючись при цьому до будь-яких ідеологічних чи політичних міркувань. Його палке бажання відкрити очі засліплених в зоологічній шовінізмі польській публіцистичній і змінити напрям думання тих кіл, що є відповідальні за теперішній стан польсько-українських відносин у людській Польщі. Але даймо слово самому авторові.

Ствердження фактів

Захоплені своєю власною справою, поляки у публічних дискусіях не добачають інших болячих і важливих справ польсько-українських відносин. Правда, у 1956 році українцям у Польщі дозволено на "Українське Суспільно-Культурне товариство", на видання тижневика "Наше слово" і альманаху "Український Календар", на дві школи і два ліцеї; правда теж, що при Варшавському університеті існує формально катедра українистики-русистики, в якій річно може навчатися не більше як десяток українських студентів. У кількох містах існують навіть українські світлиці (клуби), де члени УСКТ можуть вести культурно-освітню діяльність. А проте польський уряд систематично ігнорує оправдані домагання і проханя українських представників. І так, наприклад, він відмовився від прохання спільно з представниками УСКТ перевести огляд пам'яток української матеріальної культури, зокрема старих церков, каплиць, кладовищ, придорожних хрестів, тих, що ще заціпили, відстрашувати їх і віддати під відповідну опіку українських чинників. Уряд не дає теж дозволу УСКТ вести будь-які прибуткові підприємства, завдяки яким можна б дещо поширити дуже обмежену діяльність.

Куди гірше справа маєтись з відкритою ворожою поставою середнього і старшого покоління поляків до українців, що червоною ниткою тягнуться ще від часів дй

3 господарського життя

Наслідком злиття двох ощаднестово-позичкових банків, Нью Йорк Банк фор Сейвінгс і Баффало Сейвінгс Банк, постала найбільша того роду іституція в ЗСА, яка матиме дев'ять мільйонів доларів активів і таким чином перевищить найбільшу тепер у ЗСА таку іституцію, Філіпсффія Сейвінгс Банк Сосаєті, яка має 7,4 мільйона доларів активів. Донедавна Баффало Сейвінгс Банк мав тільки три мільйони активів, але його великі власні резерви і здорова кредитова політика дала йому змогу втягнути інші шадничі іституції як, наприклад, Юніон Дайм Сейвінгс Банк у Нью Йорку з 1,5 мільйона доларів активів, і швидко вирости до майже шість мільйонів активів. Нью Йорк Банк фор Сейвінгс є найстаршою того роду іституцією в штеті Нью Йорк, бо чартеррована 1819 року. Ця іституція попала в такі великі фінансові труднощі, що для неї не було іншого виходу, як злитися з якоюсь іншою. Потребу готівки й невідхильні зобов'язання Нью Йорк Банк Сейвінгс в інших спосіб вже не можна було заспокоїти. Ця шадничка постійно терпіла величезні втрати, бо за свої власні фонди вона діставала 8 до 9 відсотків, а тепер вона платила 16 відсотків.

Лютний знову приніс добрі вістки про малий зріст цін для споживачів. Ціни ті зросли на 0,2 відсотка протягом місяця лютого. Якщо 6 цілий рік був такий, то загальна висота інфляції не перевищала б 3 відсотки. Однак економісти передбачують, що в інших місяцях ціни зростуть на ще більше й вони передбачують, що інфляція цього року може дійти до коло 7 відсотків у річному відношенні. Велику роль у малому зрості цін в лютому відіграла обнижжя цін на нафтову ропу та на її перетвори, а в першу чергу бензину, та спад цін на авта та цін на мешкальні будинки.

Економісти й господарські практики обнизили свої передбачування у справі зисків великих господарських корпорацій у ЗСА. Речник оціночної корпорації Стандард енд Пур заявив, що не лише прибутки корпорацій у першому кварталі 1982 року будуть низькі, навіть нижчі, як передбачувало, але також заповіджений зріст таких прибутків у другому кварталі, мабуть, не оправдається. Корпорація Стандард енд Пур, яка подає компетентні оцінки про прибутковість, раціональність господарів і майбутні вигляди промислових та торговельних компаній, подає, що дотепер не стверджено ніяких реальних підстав до тих оптимістичних оцінок, що їх подавали різні компанії.

У пошуках за інвестиційними фондами уряд КНР пробує різних нових засобів. Наприклад, тепер Пекін опублікував назви й економічну характеристику 130 промислових підприємств, які очікують на закордонні інвестиції. Запозиткована сума сягає майже одного мільйона доларів, а капітали будуть прийняті на базі пропорційного співвідношення й участі в керуванні продукцією, п'бутом та в розподілі зисків. Уряд КНР забезпечив усім тим підприємствам "достатне постачання сировини, рівну висоту суми інвестиційних капіталів з китайського боку, кваліфікованих робітників і внутрішній ринок та повне право вивозу на закордонні ринки". З цього рішення китайського уряду міжнародні промислові й фінансові кола роблять висновок, що Китай знову повернувся до вможливлення закордонним капіталом користуватися китайським ринком на базі рівності. Така політика була вже проголошена декілька років тому, але рік тому Китай почав анулювати договори на спільні зі закордонним підприємства, до яких він тепер знову повертається.

Речник японського уряду Таїзо Ватанабе заявив, що японські господарські кола погодилися у біжучому році не підносити експортної квоти авт до ЗСА. Квота цього року буде така сама, як минулого, або навіть дещо нижча. Уряд ЗСА звернувся із закликом до японського уряду, щоб той вінис і перує в життя таке рішення, з огляду на дуже важке положення американського виробництва. Американські автомобільні фабрики опинилися далеко позаду японських та європейських, і їм важко під оглядом якості й цін дорівняти їм. Для цього потрібно часу й відповідних умов. Американська автомобільна промисловість займає центральне місце у американській індустрії і без її оздоровлення важко буде в ЗСА подолати тривало існуючий господарський застої. Заяву Ватанабе прийнято з американського боку з признанням.

Знаві світового нафтового ринку передбачають, що ухвала ОПЕК-у на конференції у Відні обнижить продукцію ропи на інших 700,000 барилек денно, тобто до кількості 17,5 мільйона барилек денно відіб'ється зменшенням стабілізації цін на неї. Таким чином знижжова тенденція, яка проявляється уже від довгого часу, буде припинена, а навіть у деяких випадках ціни можуть легко піднятися. Однак це залежить від зросту попиту, а попиту залежить, чи, коли і в якій мірі наступить вихід з господарського застою, який захопив усі промислові країни.

УПА. У висліді українці, зокрема в малих містечках, змушені скривати своє українське походження, бо їх ідентифікують з "різунками". В таких умовах українське життя в Польщі плыве невидимим підземним струмком, бо ніхто з українців не хоче наражувати себе чи своєї сім'ї на обиди і провокації.

Основну причину такого стану автор добачає у заданих польсько-українських, назагал ворожих відносинах з довоєнного періоду, а згодом післявоєнного, та вимушеного переселення поляків з українських, тих, що тепер під советською владою, територій на захід, а з ними і поважного числа переселення українців на польські "відискані території". Але чи справді можна безсумнісно жити в атмосфері ненависті — обиди і навіть погрози, і постійного обвинувачування себе за події минулого? Автор свідомий того, що польсько-українські взаємини в контексті міжслов'янських взаємин — найбільш драматичні і їх тяжко поставити на правильний рейки. Але — твердить він — треба пробувати гоїти ці задані болячки, бо це лежить в інтересах обох народів. Він пригадує таку соціопсихологічну тезу про те, що легше забути кривди, заподіяні кимсь, "далека" — неутраляним, ніж кимсь, з ким доля звела їх спільно на цій землі. А якщо справді в "зрадливих діях" поляки обвинувачують українців, то Мокрий пригадує такі історичні постаті, як Ярема Вишневецький, що був русином — проте вірно служив Речіпосполитій. (як служив — то всі добре знаємо...) Він згадує теж Мазепа. Він теж пригадує, що ліній поділу на українців і поляків в багатьох випадках йшла самою серединою подружнього чи взагалі родинного життя. Шукаючи вихідної точки для якогось позитивного діалогу між обома історично розсвареними народами, він сїгає і до літератури. Він цитує Шевченків вірш "Ляхам", присвячений співдружові поетового засланця Б. Залеського, в якому поет висловлює віру, що між обома народами таки колись прийде до згоди і братерства. Куди міцніше вишля "у Мокрого цитата польського провідного поета Адама Міцкевича, з часу його перебування на еміграції в Парижі. У своїх університетських викладах він м. і висказав таку золоту думку: „Хто думає про справу тільки одного народу, той є ворогом свободи“.

(Продовження буде)

Доброчинці українських студій у Гарварді

(ЗМІСТ ДОПОВІДІ, ВИГОЛОШЕНОЇ НА Х ЗІЗДІ ФКУ В МАЯМІ)

Успіхи Українського Гарвардського товариства стали дійсністю тільки завдяки жертвенності української людини. І якраз про це щиро і добродушно української людини мені припала честь звітувати.

Жертвувачів ФКУ ділимо на три основні групи: перша і найбільша група — це ті, датки яких не перевищили 1,000 доларів. Їх ділимо на три підгрупи — прихильників ФКУ — до 100 доларів; членів ФКУ — до 100 до 500 доларів; добродії ФКУ — від 500 до 1,000 доларів.

Друга група — це меценати ФКУ. Їх ділимо на дві групи — меценати від 1,000 до 10,000 доларів; визначні меценати від 10,000 до 100,000 доларів.

Третя група — це українські філантропи — меценати-фундатори понад 100,000 доларів.

Це так виглядають поділи по сумах пожертв, але коли нам приходить зустріти цих щедрих українських людей у листуванні, тоді поділи зникають. Усі жертвувачі, в якій групі вони не були б, прагнуть одного — допомогти українській науці. Українському Гарвардові.

В нашому бюрі кожного дня маємо нагоду, можна сказати привілей, читати листи жертвувачів. Може заповнити вас, що ми читаємо їх дуже уважно. Нашим завданням є вдовольнити жертвувачів, виконати його волю, подати потрібні інформації, відповісти на питання тощо.

Значна кількість цих листів — це листи невинуватих, це листи безвинно-вимогливі, це щедри датки на потреби Українського Наукового осередку в Гарвардському університеті.

Але одержуємо теж листи з короткими текстами й похвалами. Часто тексти зворушливі. Дозволяю собі цитувати деякі з них: «Ваша жертвенність на добро української науки зацікавила декілька з них і тим самим дати слово самим жертвувачам».

Є певне число листів, із яких по письмі видно, що ці жертвувачі не мали змоги студіювати, але віддали брак освіти, брак науки як у своєму житті, так і в житті своїх батьківщин. Ось текст такого листа: «Хоч то не багато, але прийміть мій донат на українську науку». А Михайло Копцюк з Міннеаполісу просто сам пише: «У світі я розумію, що наука нас виведе на кращий шлях... Я самотній, а в моєму серці є бажання, щоб Україна була самостійною державою». М.Копцюк переслав чек на 1,000 доларів.

Григорій Лунанюк з Філадельфії пише: «пересилаю Вам мізерний донат на підтримку ФКУ, в сумі 200 доларів, тимчасово більше не встану. Я — 83-літній, майже каліка... У моєму завіданні я призначив на українські студії в Гарварді 1,000 доларів».

Підружжя Іван і Євгенія Пасічників з Нью-Джерсі: «Просимо прийняти це одну ленту 400 доларів на український студійний фонд. Тим разом дружина заохочує до українських писанок, вишивок, а я трохи долів і оце вислало. Ми знаємо, смішна лентка, але Бог даватиме здоров'я — ми побільшимо. Бажаємо Божого благословення, доброго здоров'я і великих успіхів!»

Роман Пристай, Rochester, N.Y.: «Я на смертній, але справа ФКУ зобов'язує мене жити, тому вірю, що вони скажуть "своє слово", в залученні чек».

Отець В.Г. з дружиною Марією пише: «Велике діло, що давно вже започатковане завдячуючи, росте! Слава Богу! Було б добре і спасенню мати багато людей, як покійний Володимир Юрковський; може вони з'являться, щоб щиро допомогти в розбудові українських студій в Гарвардському університеті».

Цей останній цитований лист бажає нам більше таких, як Володимир Юрковський, який став першим меценатом-фундатором ФКУ. А сьогодні ми з великою приємністю можемо ствердити, що група меценатів-фундаторів живе і росте та надіється, що зростає і у майбутньому. Во-

лодимир Юрковський вже не сам, з гордістю поділяючи прізвища нових меценатів-фундаторів: Олександра і Галини Воскобійників, Ярослава і Ольги Духи, д-р Ярослав і Надія Мігайчук, д-р Євген Омельський, Михайло і Валерія Плахтій, Михайло і Ірена Рахуші, д-р Василь і Емілія Стефуракі, Петро Янич.

Додатково меценати-фундатори, які подарували свої бібліотеки збірки української великої цінності: Михайло Бажанський, Богдані Неоніла Кравчиш.

Збільшується теж коло визначних меценатів, які створюють фонди у своєму, чи своїх рідних імені — це переважно Фонди Української Книжки.

Масою тепер такі фонди української книжки: ім. Теодора Балки, ім. Івана Бонка, ім. Василя Бражника, ім. Осипа Гладуна, ім. Василя і Лідії Кий, ім. Любова Палашевської, ім. Михайла Плещанського, ім. Івана і Тетяни Стельмахи, УНДім Український Народний Дім) Лорейн, Огайо.

Ці фонди уможливають ширшу діяльність бібліотеки.

В діяльності УНІТУ збірка Гарвардської Української відіграє одну з важливих ролей — вона дає дисципліну науковця, дослідника, докторанта і студента українську книжку, журнали, стародрук, мікрофільми, та архівні матеріали. Бібліотечна праця Гарвардської Української вимагає багато коштів і професійних зусиль.

Гостюючи в Гарвардському університеті науковці з різних країн Америки та інших країн з призначенням висловлюються про збірку Гарвардської Української, як одну з найбагатших у світі. Сьогодні українці в Гарвардських бібліотеках нараховують понад 40,000 томів.

Витовляючи загальний список меценатів ФКУ на основі картотеки, ми зауважуємо постійний ріст числа меценатів. У нашій брошурі, «Меценати ФКУ» — по-доброму таблицю зросту. Цікаво, однак, подати до відома, що коли у 1961 році було три меценати, то у 25-річчя ФКУ число меценатів зросло майже до однієї тисячі. З кінцем 1981 року було 948 меценатів, з того 856 осіб і 92 організації.

Меценати — це справді виняткова група людей, вони остаточно вирішили успіх кампанії ФКУ, бо понад 65 відсотків із зібраного капіталу, який створив фонд українських студій в Гарварді, склали саме меценати ФКУ.

Дуже позитивним явищем серед меценатської групи є те, що серед них знаходяться одиниці з глибоким розумінням потреб Українського Гарварду й постійно пересилають свої датки на українські студії.

Ось заява одного з вищезгаданих доброчинців: «Я, як меценат, зобов'язуюсь кожного року платити до ФКУ по 50 доларів так довго, як буду жити» — Яків Рудик, Флорида.

Поміж прізвищами постійних жертвувачів знаходяться: Юрій і Оксана Мельниківич з Кензасу; Митрон і Ірена Руснаки з Rochester; д-р Ярослав і Надія Мігайчук з Клівленду; д-р Олександра і Лариса Біланюк з Філадельфії.

Є багато інших, що вже роками частими вкладами у найбільш вимовний спосіб виявляють підтримку Українському Гарвардові.

Закінчуючи це коротке слово про подивуватих українських людей, хочу підкреслити, що абсолютна більшість скромних людей, часто знайомих, дуже уважно вивчають свої особисті вигоди і по-доброму вивчають на українську науку весь свій дорібок. І хоч ми певні, що вони, ці доброчинці ФКУ, не потребують надзвичайних подяк, бо вони мають величезне внутрішнє задоволення, що уможливили існування українських студій в Гарвардському університеті, все ж таки Головна Екзекутива ФКУ знайшла спосіб шанування і збереження пам'яті доброчинців, згадуючи їх у молитвах у відповідних їх послужниках. По кінець 1981 року отці душпастирі

ФКУ відслужили 126 Літургій, згадавши у молитвах 830 осіб.

А тепер віддам знову слово жертвувачам ФКУ: В.Клюс: «Науково обгрунтована правда про Україну — це ключ до нашого політичного будучого на світовій арені. Український Гарвард являється тим науковим центром, який може цю важливу роль відіграти».

Іван і Тетяна Стельмахи: «дуже розуміємо, що, щоб поширити належну працю Українського Гарварду при більшій кількості наших молодих науковців, нам треба підставити фонд бодай у висоті 10,000,000 доларів. Зі широго серця хочемо допомогти...»

Підружжя Михайла і Ірени Рахуші: «...ми можемо тепер у вільному світі жити, те, що неможливо в Україні осягнути, а це — створити і беззастановно підтримувати наукові інституції для ширшої правди про Україну, для розвитку вільної української науки».

Архидиєкон Митрополит Стефан Сулик: «Високою оцінюю створення трьох кафедр Наукового Інститу-

ту. Вашу корисну працю для українського народу, який дорожить своєю історією, завжди буду благословляти і підтримувати та й сприйняти мій донат на потреби Українського Наукового Інституту.» (В залученні чек на 1,000 доларів).

Д-р Олександра Біланюк: «Праця Українського Гарвардського Центру — подивуватися. Всі члени Візитативного комітету тут одностайні».

Треба лише поповнити постійний фонд Інституту, щоб кожнорічний прихід з нерухомого капіталу досяг суми — 250,000 доларів. Докладаю в цьому напрямі мої дружині і мені ленту».

Інж. Роман Волчук, Нью-Йорк, N.Y.: «Уважаю Український Інститут Гарвардського Університету найціннішим культурним досягненням нашої еміграції. Без науки високого рівня українська справа не зможе ніколи знайти належного місця у світі. Тому мусимо докласти всіх зусиль, щоб Інститут зберігати і розбудувати».

Лідія О.Степчик

Збереження організацій — вимога 1980-их років

Найважливіша першочергова справа українців Канади, Америки та інших держав Заходу сьогодні — це збереження, розвивання і вдосконалення своїх світових і прищеплених організацій — заявив у своїй «застільній» бесіді ред. Роман Рахманний під час щорічної товариської зустрічі в Домі Української Молоді 27-го лютого ц.р. у Монтреалі.

Управа Дому СУМ влаштує такі зустрічі з вечірньою дією гостей і танцями з метою зміцнити зв'язок між молоддю і старшою громадською, а водночас дати нагоду для них культурно розважитися. З цієї метою також Управа Дому запрошує доповідачів. Ред. Роман Рахманний у своїй бесіді підкреслює користь таких зустрічей, бо вони зміцнюють внутрішню структуру українського суспільства, а крім того, дають законне задоволення активістам тієї чи іншої організації з виконаних щорічних обов'язків.

Саме «людям українських організацій» ред. Р.Рахманний присвятив свою бесіду і на історичних прикладах доказав, що більшість лиха в житті українського народу була наслідком «браку організованості своїх сил», або «надто пізнього і несправного організування тих сил». Тим часом кожнорічні успіхи українського народу в боротьбі за самобутність поклали на ґрунт існуючих організацій та установ, що мали за собою довготривалу історію розвитку і вдосконалення.

Найбільшим лихом у сьогоднішньому житті українських церковних і світських організацій ред. Р.Рахманний вважає так званий професійний митарів. Це — критикомані, особи, що стоять осторонь організаційного і національно-патриотичного життя та, не докладаючи їхнього розвитку, ані свого часу, ані праці, ані грошей, показують на правдиві чи вигадані вади в діяльності тих установ.

Вони, ці фальшиві митарі, не приймають на себе ніяких організаційних чи церковних обов'язків, а тих, що ідейно працюють для своїх установ, називають честолюбними фарисеями. «Але насправді це вони, ті критикомані, є честюлюбними митарями, що стоять у притворі церкви або установ, голосно б'ються у груди і всіляко привертати до себе увагу своїх спів-

граждан, щоб вони знали, які вони скромні та мудрі. Вони так зайняті цим митарством, що навіть не звертають уваги на те, що вся українська нація тріщить під ворожим гнітом», — твердив ред. Р.Рахманний під час зустрічі в монтреальському ДУМОлоді.

Таке авіше — не виняток, бо такій людині не бракує у кожному іншому суспільстві. Ширше, навіть честюлюбні активісти не повинні брати цих критикоманів на увагу і повинні продовжувати свою працю, бо та праця, єдина, може зберегти все українське суспільство у вільному світі. Те, що протягом старих на північноамериканському континенті існує і розвивається сильне організоване українське життя, ми завдячуємо саме ідейним активістам — людям організації. Без наших церковних, освітніх, молодіжних і інших організацій у чужому світі пропала б навіть основа на одиниці українського суспільства, а саме: українська родина, бо вона не витримала б асимілюючого тиску свого довкілля.

Ред. Р.Рахманний закликав присутніх активістів пригадати до організації свого життя всіх молодих людей, бо кожна установка й організація потребує навіть пасивних членів. «Чим більша маса, тим більше буде там активістів, тим більше можливість для себевиживання у конструктивній діяльності».

Доповідач зокрема остерігав присутніх перед манією песимістичного критикування всього, що українське. «Не звернімо ми на себе самих, ані наших співграждан, а зокрема молодих, наріканнями на групу, партію, церковні та інші суперечки. Тільки мертві не сперечаються, не мають партій і знають тільки мир і тишину. Ми — жива громада, що мусить мати певні спірні справи і дискусії, мусить розв'язати їх, як кожне інше живе, здорове суспільство. Помилки і невдачі не знають тільки ті, що нічого не роблять. Вони — мертві душі, що мають тіло і «сошел секюрті намбер», але уже за життя належать до «того світу».

Тим часом живі, активні люди з прагненнями виявити себе у громадському житті мають допомагати своїй громаді зберегтися.

(Н.Х.)

423-й Відділ УНСОюзу відбуде Річні збори

Чикаго, Іл. - 423-й Відділ УНСОюзу ім. Євгена Коновальця відбуде свої Річні збори в п'ятницю, 12-го лютого ц.р. Проводити збори заснуваний союзний діяч інж. Степан Куропас, почесний член Головного Уряду УНСОюзу.

Збори одногласно вибрали новий уряд Відділу у такому складі: Орест Гордійський — президент; Андрій Іванів — заступник; Яків Берестякський — секретар; Карло Крайник — скарбник; інж. Степан Куропас — голова Контроль-

ної комісії; Степан Лаба та Олександр Атановський — члени Контрольної комісії.

Після Річних зборів відбулися звичайні місячні збори, на яких обрано делегатів на 30-й Конвенцію Якова Берестякського та Ореста Гордійського, а заступниками Карла Крайника та Олександра Атановського.

Обрані урядовці Відділу постановили докласти старійшій Іванів — заступник, Яків Берестякський — секретар, Карло Крайник — скарбник, інж. Степан Куропас — голова Контроль-

О.Г.

У пам'ять курінного УПА Максима Скорупського

2-го січня 1982 року, відправляючи численні приїзди й знайомих св.п. майора Максима Скорупського на вічний спочинок. Супроводжувала його велика жалоба громада з участю Блаженнішого Митрополита Мстислава й колишнього голови Світового Конгресу тегер його заступника, голови ПУНУ Микола Плавюка.

Проводжали його до вину побратими зброї — Олександр Сиверський, Микола Турецький, друзі резистансу — Ларіон Поліщук, Дмитро Фурманець, Микола Яшук, Теодор Суцук, Анатолій Домарський (ЗСА), Андрій Славич, Іван Шлапак, Федір Цимбалюк, Василь Вознюк (Канада), д-р Мирослав Чаповський, визначні члени з проводу ОУН, члени Проводу ПУНУ, до якого належав св.п. майор М. Скорупський, як військовий референт, і члени Центральної Управи Організації Державного Відродження України, членом якої був Спочилий, та багато приятелів і знайомих, які приїхали до Бавид Бруку на цвинтар св. Андрія попрощати визначного сина України.

Хто був майор Максим Скорупський? Хто його добре знав, то міг би відповісти: була це велика людина. Був Спочилий багатогранною людиною, і про нього можна б написати грубу книжку. Мені було б неможливо описати весь його життєвий шлях, але згадаю кілька характерних рис з його трудовитого життя, його національно-політичні погляди, цінні думки його блискучого розуму, що були й будуть все живими й реальними.

Св.п. майора М.Скорупського не треба хвалити, бо він і за життя цього не любив, а й у вічності йому цього не потрібно. За нього горять його діла, якими він себе увіковічив своїми спогадами, «В наступних відступах».

За свою відвагу, політичний такт і прямотинність не раз йому доводилося незаслужено проковтнути гірку пігулку від своїх однодумців, хоч він цим не здражувався.

Св.п. М.Скорупський — командир куріня, він відзначився в багатьох боях проти большевицьких і польських партизанів, які спільно виступали проти УПА. Він зробив успішний рейд на Велику Україну й відзначився в інших місцях.

Як політик він діяв реально на українські політичні справи та вважав, що наша політика повинна пристосовуватися до українських політичних вимог даного часу. Українська політика повинна бути еластичною і реальною, щоб можна було об'єднати всі українські сили в боротьбі за визволення України.

Сл.п. М.Скорупський казав, що наші успіхи і невдачі в минулому, ми не повинні розпалювати до крайності, марнувати час і енергію на полеміку, чи воно було добре, чи зле, бо це вже не повернеться, а зазедувати справу важливі, які треба зараз вирішувати, бо завтра може бути запізно. Минуле не повинно бути на перешкоді сучасному, а тим більше, не сміє воно бути перешкодою до співпраці всіх українських партій, які непохитно стоять за самостійну Україну.

Як державник, він підходив до українських політичних справ холодною кров'ю, навіть якщо вони були прикрі й гіркі, то він завжди і розгладив ці справи по-державницькому. Про деякі речі він написав у своїх спогадах, хоч, може, не про все, але частинно навіттів.

Св.п. курінний Максим Скорупський в 1948 році

події, які мали місце на Волині, Поліссі та в інших місцях України.

Курінний Макс стояв на становищі, що всі українські революційні збройні сили повинні бути понад партійні й під спільним командуванням, бо в іншому випадку може дійти до анархії, і кожна партія матиме свою військову одиницю, які будуть одна одну поборювати, що могли б успішно використати наші вороги й знищити кожну військову групу зособно, а це привело до трагедії цілої української визвольної боротьби.

Дуже часто в розмові зі мною, що під час Другої світової війни, майор Скорупський підкреслював, що одна партія, будь-яка, української держави не здобуде. Українську державу може здобути тільки весь український народ. Він уважав, що повинна бути створена українська військова рада, до якої ввійшли б представники всіх українських самостійницьких партій і спільно планувати і вирішувати визвольну боротьбу українського народу, а армія мусить бути надпартійною, без жадного партійного впливу будувати української партії.

Св.п. М.Скорупський був дуже скромною людиною, високошляхетною, а понад усе чесною і прямотинною. Він ніколи нікого не образив. Він не наголюшав свого «я», а все підкреслював ми.

Він належав до рідкісних людей, які багато працюють, багато знають, але мало говорять. Такі люди не живуть лише для себе, чи для своєї особистої слави, вони присвячують себе для справ вищого порядку.

Війшла від нас велика людина в особі Максима Скорупського, визначний командир, який притягав симпатії до себе всіх старшин і воїнів, і втішався серед них великим довірою та пошаною не лише серед українців, а також серед чужинців.

Щі рідки в пам'ять нашого дорогого друга майора Максима Скорупського пригадуємо нам цього командира й безсмертного лицаря, який творив нову сторінку історії України та був боювом, який не знав компромісу з ворогами в боротьбі за самостійну Україну. Був він глибоко-вірною людиною з високо-християнськими й моральними чеснотами, що кріпило його духовно та давало йому фізичної сили й наснаги в боротьбі за кращу долю українського народу та в щоденній праці для найвищої мети — самостійності України.

Багато людей, навіть з його приятелів і політичних однодумців, знало Максима Скорупського, як людину добру, але не знало його духовності, бо треба було довго перебувати з Максимом, щоб його розпізнати й побачити у правдивому світлі та оцінити його заслуги для українського народу в Другій світовій війні.

Нехай тих кілька слів в пам'ять майора Максима Скорупського буде розрадою для його родини і друзині Броніслави та дітей — Наталки, Петра, й внуки.

Микола Турецький

СВІТОВА ВИСТАВКА

УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ ВІДБУДЕТЬСЯ В ТОРОНТО У ВЕРЕСНІ 1982 РОКУ ЗАХОДАМИ КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A BLOOR ST. WEST, TORONTO, CANADA
M6S 1M8

Використовуючи досвід у переведенні численних виставок наших образотворчих мистців Канади й Америки, КУМФундація влаштує у Торонто, у вересні 1982 року, Світову Виставку репрезентативних творів українських образотворчих мистців. На рекомендацію Головної Ради Мистців України у Діаспорі, яку очолював св.п. мистець П.Андрусів, ця виставка відбудеться під патронатом Ради для Справ Культури СКВУ під головуванням д-ра Б.Стебелського.

До участі у виставці КУМФундація запросить по-іменню відомих образотворчих мистців за рекомендацією Селекційного комітету під головуванням мистецтвознавця Святослава Гордінського з Нью-Йорку. Мистці, про яких фундація не має даних, можуть самі золотосити до участі, переславши найменше три прозирки своїх праць для одобрення цим Комітетом. На виставці можна виставляти твори всіх мистецьких жанрів і стилів з ділянок малювання, скульптури і графіки.

Після отримання офіційного запрошення мистець перешле до фундації два свої твори за його власним вибором, які можуть бути різної тематики і техніки. З отриманих творів Селекційний комітет вибере те, що буде відповідати вимогам виставки з погляду мистецької цінності, формату, сюжету і т.п. Кошти намування, пересилки в обох боках і забезпечення покриває мистець. Призначені на виставку твори мусять прибути на адресу фундації найпізніше до кінця квітня 1982 року. Технічні вимоги і вказівки щодо експонатів перешлеться окремо разом із поіменними запрошеннями.

Кожний мистець, учасник цієї Світової Виставки всеукраїнського значення, одержить Пропам'ятну медальку і Грамоту призначення. Одночасно планують вручити пропам'ятні медалі зі золота за три найкращі твори виставки, які вибере окремо для цього покликане журі з українських і неукраїнських мистецтвознавців.

Метою фундації є виставити найкращі твори сучасного українського мистецтва у вільному світі для підкреслення його українських притаманностей і зв'язків з чинними течіями сучасного світового мистецтва. Повний успіх виставки залежатиме від участі в ній наших чільних мистців старшої і молодшої генерації з усіх країн вільного світу. Тривалою пам'яткою виставки залишиться її Каталог, який буде розісланий до головних музеїв, галерій і бібліотек світу.

За Канадсько-Українською Мистецьку Фундацією:

М.Шафранюк президент
Л.Козак секретар
С.Яр.Кальба координатор проєкту

Бенкет для вшанування українського правника

Восьма година вечора, 18-го лютого 1982 року, Зала Клубу преси при Річмонд-авт. Торонто, виповнена щерстю. Понад 200 осіб: суддів, прокураторів і адвокатів з цілої провінції Онтаріо зібралася, щоб віддати пошану нашому молодому юристові, королівському радникові, Павлові Чумакові.

Цю вечірню спільно організували Асоціація суддів Асоціація прокураторів і Асоціація правників в Онтаріо з нагоди переїзду П.Чумака з Торонто до федерального міністерства юстиції в Оттаві.

За його вклад як у теорію, так і в практичну адміністрацію карного права П.Чумака здобув собі реноме на всю Канаду. Він написав працю про техніку карного процесу перед журі, якою користуються судді, прокуратори і адвокати в цілій Канаді.

Він також вів важливі карні процеси в Торонто, наприклад, відому справу вбивства молодого модельєра Шерлоу Гарднера. За останній час П.Чумака був шефом канцелярії торонтоноської прокуратури.

За 12-річну віддану працю Павла Чумака викликали до Оттави, щоб він допоміг зрезувати і доповнити карний кодекс Канади.

Господарем вечора був суддя Кер. Вислові признання і побажання склало 10 промінятих юристів. Серед гостей були: головний суддя Онтарійського провінційного суду Ф.Гейз; Петро Рикабі, К.Р., головний прокуратор метрополітального Торонто; Андре Демпси й інші.

Председіни Асоціації Карних Правників Онтаріо Рон Томас, К.Р., підіймаючи тост за здоров'я П.Чумака, сказав: «Я вірю, що

Юрій Данилів

Вийшла книжка про осередок СУМ у Йонкерсі

Йонкерс, Н.Й. — Тут, минулого року, з нагоди 30-річного ювілею осередку Спільки Української Молоді ім. 30-го Червня, появилася 288-сторінкова Ювілейна Книга цього Осередку — «Бог і Україна».

У книжці представлено працю цього Осередку протягом 30-ти років над вихо-

ванням молоді в релігійно-у національному дусі. У книжці, в якій є присвята: «У сорокову річницю відновлення української держави присвячуємо нашу тридцятирічну працю Патрону нашого Осередку — Акто ві 30-го Червня 1941 року», багато світлин, які позначають діяльність цього Осередку.

ЮМПЗ 1981-82 в Австралії

Пласт в Австралії розпочав святкування 70-річчя своєї Організації — Ювілейною Міжконтинентальною Пластовою Зустріччю під кличем „Платова Одіссейська Братерство“ — на пластовій оселі „Сокіл“ в дні від 24-го грудня 1981 року до 3-го січня 1982 року.

Оселя „Сокіл“ — власність станиці Мельборн — площею 147 акрів гористого скляпистого лісу, поблизу бережжя Тихого океану, за словами Начального Пластуна, може конкурувати з будь-якою пластовою оселею.

Цього року „Сокіл“ переживав небуденну подію: в ЮМПЗ взяв участь Начальний Пластун пл. сен. керівництва Юрій Старосольський. Присмо було зустрітись також із дорогими гостями з Канади й Англії — пластовими родинами Гордінків і Добровірів.

Ми свідомі того, що Австралія є найбільш віддаленою від інших континентів, все ж такі ми сподівались бачити велику кількість гостей з північного континенту, щоб разом з нами продемонструвати пластову одність і братерство.

Учасність в ЮМПЗ взяли всі Улади Пласту. І хоч нас також розділяють великі простори Австралії (в деяких випадках — понад 3,000 миль), проте у Зустріччю взяли участь близько 400 учасників. КПС Станиці в співпраці з Станицею Мельборн задалегідь підготувала ЮМПЗ, а провід Булави передав у руки молодого сенорату і старшого пластуна.

Вранці у п'ятницю, 25-го грудня 1981 року, після відспівання пластового гімну та піднесення прапорів Начального Пластуна, Зустріччю, КПС, національного та австралійського, командант Зустріччю пл. сен. Богдан Бриндзюк офіційним наказом розпочав ЮМПЗ, привітавши всю присутню пластову братню та побажав всім успішного і приємного перебування.

Таборовий писар відчитав отримані привіти від країн, Канади, Великої Британії, від куренів „Войнаровичів“, „Ті, що греблі рають“, від братньої молодечої організації СУМ та церковно-громадських і політичних організацій Австралії.

Голова КПС пл. сен. Богдан Тарнавський офіційно відкрив ЮМПЗ, а в словах привітання підкреслював значення і вагу присутності Начального Пластуна на ЮМПЗ.

Начальний Пластун тепло привітав учасників Зустріччю та особисто передав привіт від Головної Пластової Булави.

В рамках ЮМПЗ у неділю, 27-го грудня, після відправи Богослужень обидвох віровизнань, відбулось посвячення новозбудованих новачків колиз та будинків таборової команди. Ця будова була великим досягненням станиці Мельборн і Пласт Прихвиль, які приклали всі зусилля, щоб на означений час приготувати якнайкращі умови таборування новачку.

Велика кількість гостей разом із учасниками ЮМПЗ взяла участь в урочистому Молебні, який відправили Владика Іван Прашко та о.

архипротопресвітер Борис Стасиншин. Після Молебня відбулось посвячення колиз будинків, а новачкам вручили грамоти подяк фундаторам і жертводавцям будови колиз. Увечері цього дня відбулась загальна ватра, на якій пописувались всі Улади.

В наступних днях таборування проходило за запропонованою програмою: прогулянки, гутірки, ватри з мистецькими програмами, влаштування виставки пластового музею, де були представлені експонати фотосвітлин з життя станиць, вирізки з преси про пластову діяльність у диспорі та пластові відзнаки з усіх країн світу.

Щовечора відбувались жваві й цікаві вогниги новачків та ватри інших Уладів. За звичаєм на ватрі 31-го грудня новачкам віддали всі підтатори і татівку з колядою. Це надало ще більш урочистого і святочного настрою перед надходячими Святами Різдва Христового.

Завершенням ЮМПЗ був Показовий День в суботу, 2-го січня. Вже зранку табір схилювався метушиться у приготуванні до Богослужень та зустрічі гостей — представників австралійського сквітінгу, польських пластових-гаріжів, представників місцевого уряду та представників українських церковно-громадських і політичних організацій.

Після обіду головна площа виповнилась публікою. Програму Показового Дня, яку заповнила пл. сен. кер. Ярослава Болух, розпочала підтатори новачків цікавою інсценізацією казки „Кірило Кожум'яка“ та ритмічними вправами. Юначки вправно виконали марш-хоровід, а юначки підтатори будували „живі вежі“.

Під звуки могутнього маршу зі всіх сторін на площу амаршували пластові улади і в русі маршового ритму, переплітаючись уладами, формували живий напис 70, підкреслення і завершення ЮМПЗ. У ті хвилини в повітря злетіли кольорові кульки, як символ духовної єдності пластових Австралії з усіма пластунами вільного світу та з молоддю і народом на рідних землях. На привіт подруги Ярослава Болуха „СКОБ“ площа відгукнулась могутнім „Сильно, Красно, Обержно, Бистро!“

Це був найбільш зворушливий момент Зустріччю і не в одного з присутніх показались на очах сльози радості і гордості за пластову молоді. Після цього улади сформувались до Дефіляди. Початок Дефіляди — хорунжі з національними і станичними прапорами, провадили улади. І знову ж публіка подивлялась стрункі лави юначків і старшого пластуна, які вітали достойних гостей гримким „Слава“.

Після закінчення Дефіляди писар Зустріччю відчитав привіти від федерального уряду і його опозиції, від льокального уряду та українських церковно-громадських і політичних організацій.

Представник комішнєра австралійського сквітінгу в своєму привіті підкреслював значення Пласту, як для

української, так і для австралійської спільноти.

Начальний Пластун у своїй промові коротко накреслював історію 70-річчя Пласту, зазначив його заслуги і готовність працювати для української громади. І якраз ця промова Пласту — праця для української громади — є запорукою дальшого існування і розвою Пластової Організації.

Після своєї промови Начальний Пластун в асисті голови УПС і референта УПУ перепродав вручення підписки до сенора керівництва п'ятим сенором, Срібного Юрія пл. сен. Віри Шевченко та Гетьманського Скоба пластуна Андрієві Ростек. Останній нагородив викликав багато емоцій в присутніх, а пластові брати привітали Андрія трикратним гримким „Скоб“.

Після цього всі Улади перейшли на іншу площу, де відбулась святочна спільна ватра, в програмі якої були виступи ансамблю молодих бандуристів, танцювальної групи, скетчі і колумійки з тематики десятиденного таборування та вручення грамот-похвал членам та працівникам таборової Булави.

Голова КПС урочисто передав у руки Начального Пластуна ватру з ватри ЮМПЗ в Австралії, щоб ним розпалили наступну ватру ЮМПЗ на „Вовчий Трої“ в Америці в серпні 1982 року.

Після ватри Улади повер-

нулися на головну площу, де після відспівання молитви і пластового гімну востаннє спускався прапор Зустріччю, який урочисто був переданий Начальному Пластунаві на відкритті ЮМПЗ в Америці. На команді бунучного Зустріччю Улади розходились по таборах.

Провід Зустріччю в Австралії: командант — пл. сен. Богдан Бриндзюк; бунучний — ст. пл. Андрій Павук; писар — ст. пл. Наталка Словачевська. Командант таборової новачків — пл. сен. Рішард Жилан; командант табору юначків — пл. сен. Оля Дудинська; командант табору УСП — ст. пл. Юрій Тиблевич; командант табору УПС — пл. сен. Василь Гладкий.

У неділю ранком востаннє підносились прапори ЮМПЗ, а по обіді командант Зустріччю прощава учасників ЮМПЗ з побажаннями нових успіхів і досягнень у пластовій праці в 1982 році.

Після молитви і співи пластового гімну спустились прапори ЮМПЗ і в кожного з учасників зажеглась мрія і надія, що за п'ять років ми знову зустрінемось у дружній пластовій родині, щоб гідно відзначити діамантовий ювілей Пласту. В цю хвилину, як ніколи, ми відчули, що ми є частиною Пласту, що Пласт для нас — це гордість і мрія.

Референт преси і інформації КПС

Пам'яті великого мистця

У січні 1982 року один із найкращих наших мистців на поселеннях, найвидатніший сучасний представник українського історичного мистецтва, Петро Андрієв, мав говорити на черговому виступі в ньюйоркському Літературно-Мистецькому Клубі. Та вже наприкінці грудня рознеслась приголомшлива вістка — Петра Андрієва не стало поміж нами, він помер від серцевого удару 27-го грудня 1981 року.

В п'ятницю, 19-го березня, в ЛМКлубі відбувся вечір у пошану покійного мистця. Доповідь про його життя й творчість читав колишній приятель і молодий товариш П. Андрієва, сам видатний мистець і колишній голова ОМУА, Любомир Кузьма. Він напочатку коротко накреслював біографію Петра Андрієва, таку незвичайну, що вона могла б стати темою сенсаційного фільмового сценарію.

Маленький сільський хлопчина, який загубився від сиріт під час боїв у Першій світовій війні і яким заопікувались землями зі Сходу, кубанські козаки. Потім поїхав він у далеку Московщину, в місто Рязань, далі — до польського дитячого притулку і до промислової школи у Варшаві. Врешті, коли в нього відкрили великий мистецький талант, молодого Андрієва післали до, звичайно, польської гімназії і прийняли до Варшавської Академії Мистецтв.

Він забув власне українство і рідну мову, але згодом, завдяки землякам-мистцям у Варшаві (як це нагадає знайомство Шевченка зі Сошенком у Петербурзі) повернувся до рідного народу і навіть відшукав власну загублену сім'ю і рідних батьків у селі Каменоброд біля Львова. (Зимні вми сів розмовляти спочатку ломаною російсько-польською мовою). Пізніше він виріс на одного з найбільших українських мистців сучасності, еволюціонував від імпресіонізму, пророслого в Академії, до питомого йому прецизної й детально викінченого реалістичного мистецтва, яке особливо розвинулось у великих полотнах історич-

них образів князів, козацької й новітньої доби — „Князя пристань у Києві“, „Сватання Анни Ярославни“, „Горіх похит“ і „Козаків біля“, „Козаків в степу“ і „Атака стрілецької кінноти“. Врешті, останній архитвір Андрієва — „Хрищення України-Руси“, замовлений покійним Митрополитом Шиндлером до 1000-річчя християнства України і який має бути приміщений у майбутній єпископський катедри в Стемфорді.

Цей образ, розміром 6 на 12 стіп, був такий великий і виснажливий прецизністю виконання, що він забрав мистцеві два останні роки життя і, можливо, спричинив до погіршення його серцевої недуги. Помер мистець, і щойно по смерті його ми відчували, кого ми мали поміж нами і кого втратили. Це особливо болюче тепер, коли мистецький стиль св. П. Андрієва — мистецький реалізм — знову здобуває собі передове місце й загальне визнання у світовому мистецькому світі, після десяти років формалістичного експериментаторства. А на думку Любомира Кузьми, покійний Петро Андрієв був реалістичним мистцем не лише українським, але й світовим мистцем.

Далі в програмі вечора власниця ньюйоркської постійної мистецької галерії Ольга Соневицька говорила коротко й тепло про особисте знайомство з покійним П. Андрієвим і зокрема про гостину в його колишньому мешканні у Філадельфії (останні роки свого життя Андрієв прожив у Ріверсайді, у ньюйоркському Лонг Айленді). А потім молодий надійний піаніст, учень УМІ з класу Мірошніченко-Кузьми, Орест Гарасимчук, заграв блискуче два українські фортепіанові твори композитора Бортовського і Жука.

Вечір закінчився дуже ефектним показом прозорих і найкращих творів покійного мистця із факховими поясненнями маистра Кузьми.

О.П.

У КОЛОРАДО СПРІНГС, ЗСА ВІДБУЛАСЯ конференція міністрів оборони держав НАТО. Одним з головних питань, що на нього шукали спільної відповіді учасники конференції, була пропозиція Брежнєва, щоб західні держави припинили підготовку для приміщення в Європі 1983 року американських атомових ракет типу Першинг 2 і крилатих ракет, а зате Советський Союз не буде приміщувати більше своїх рівної сили і засяг ракет типу СС-20. Дотепер Советський Союз примістив 300 таких ракет і покривав ними терен шілої Західної Європи й частини Атлантичного океану. Міністри оборони НАТО цю пропозицію Брежнєва відкинули, заявивши, що „європейські держави й ЗСА примістять свої ракети згідно з планом 1983 року, якщо не дійде до всебічного порозуміння й підписання договору в цій справі“. При цьому міністри підкреслили, що Москва залишила собі у своїй пропозиції вільну руку в приміщенні таких ракет в районі Уральських гір і поза ними, звідки вони й так досягають майже всю Європу. Секретар оборони ЗСА, Каспар Вайнбергер, з жалем підкреслює, що советська пропозиція не зближується, а навпаки, віддаляється від американської так званої „зеро пропозиції“, яка постулює знесення усіх атомових ракет.

В ПОКЛОНІ ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Дітройт

Кожного року місцевий Осередок НТШ та Культурно-Громадський Клуб відзначають окремою імпрезою річницю народження та смерті Тараса Шевченка. Цього року таке відзначення відбулося у неділю, 14-го березня, у залі церкви св. Йосафата у Воррені. Цікаву доповідь „Центр і периферія в Шевченковій поезії“ виголосив д-р Богдан Рубачук, професор Іллінойського університету в Чикаго.

Жіночий квартет „Ліна“ (Христина Р. Ліпська, Оксана Федорович, Зеня Сера-

фин, Надя Лаврин) при фортепіановому супроводі Марії Лісовської, виконав пісні до слів Шевченка (три перед доповіддю, а три після неї), а саме: „Реве та стогне Дніпр широкий“ Лісенка, „Тополя“ Стеценка, „Садок вишневий“ Лісенка, „Якби мені черевик“ С. Козака, „Вітре буйний“ Б. Фільша та „Учїтєся, брати мої“ Кос-Анатольського.

Вечір, що ним проводив проф. Б. Лончина, закінчено відспіванням „Заповіту“.

Б.Л.

Чикаго

У неділю, 14-го березня ц.р., українська спільнота чикагської метрополії не забула спомянути не злим, тихим словом свого національного батька Тараса Шевченка. Великим святочним концертом, що був організований заходами Іллінойського Відділу УККА, українці Чикаго віддали шану і поклоні тому, якому завдячуємо нашу національну свідомість, і який утвердив нас у нашій непохитній вірі, що „встане Україна“.

„Рік-річно у березневі дні ми всі приходимо до стіп Шевченка, що поклонитись йому, як його вірні нащадки“, — сказав д-р Харкевич під час відкриття концерту. І справді, аудиторія середньої школи Клементі була виповнена, громада прийшла, щоб у черговий раз черпнути свіжої сили у свого національного Пророка.

Концерт започатковано Шевченковим „Заповітом“, М. С. Стеценка, „Заповіт“ виконали злучені хори — „Боян“ православної парафії св. князя Володимира та „Прометей“ української католицької парафії св. Володимира і Ольги. Хори співали під диригентурою проф. Романа Андрушка та при аккомпаньменті Наді Савин. Відтак хори ще виконали: „Хустина“ муз. Г. Топольницького, „Думи мої“ Е. Козака та „Лічу в неволі“ муз. Д. Січинського з сольно Ярослава Голоски.

Слово про поета виголосив д-р Євген Рослицький з Канади, автор перекладу вже широко відомого між українцями твору польського письменника Ежи Енджєсевича „Українські ночі, або Родовід гетьманів“. Д-р Рослицький змалював Шевченка, як батька модерної української державницької ідеї. „Те, що ми сьогодні нація, — це заслуга Шевченка“, — сказав доповідач. Бо як колись ми „на панщину ішли і діточок своїх вели“, то сьогодні ми маємо з собою державницькі акти: акт січня 1918 року, акт березня 1938 року та акт червня 1941 року. Доповідач додав, що Шевченковим було багато важче стати основоположником нашої модерної нації, ніж йому подібним пробудителям серед інших народів, наприклад, Мікеланджело серед поляків, чи Гарібальді серед італійців. І тому немає іншого народу в світі, який би так відважно шанував свого визначного сина, як це робить український народ, підкреслив доповідач.

Наступна точка концерту була неспредбачена. Виконали її діти доповідача семірічна Лада продеклямувала „Розриту могилу“ та дев'ятирічний Олег — уривки з „Гамалії“. Діти зробили на присутніх помітне враження, не тільки своєю доброю вимовою, але також драматизацією інтонації та доказом відчуття змісту того, що вони деклямували. Шірі й бурхливі оплески були заслуженою нагородою для дітей.

Наступними виконавцями були теж діти, але цим разом члени дитячого хору „Молода Думка“ під диригентурою Орисі Писарської та у фортепіановім супроводі Марти Стадник. Виконав пісні: „Сонце гріє, вітер віє“ з деклямацією на тлі хору Наді Галкин, „Зоре моя вечірняя“ муз. Степового, з обробкою для „Молодої Думки“ д-ра Кассараби, і сольно Тани Ожиги; „Не співає чорнобрива“, сольно — Марта Кокоруд та „Учїтєся, брати мої“, застів Наталки Попович.

Потім виходить на сцену

Юлія Хім'як і в мистецькому читанні пригадує присутнім знаменні слова з вибраних текстів Шевченка. Різнотематичні програми продовжила Ірена Кайриба. Вона виконала на скрипці „Елегію“ (до роковин смерті Шевченка), „Хвилину розчарування“ муз. Лісенка та „Діброва зелена“ муз. Скорика. Аккомпанював Володимир Лещак.

Потім виступив чоловічий хор „Сурма“ під диригентурою д-ра Василя Тружлого та при аккомпаньменті Наді Савин. Хор проспівав сім пісень, які були сполучені в одну цілість вибраними текстами віршів Шевченка, що їх виконали Микола Петраш та Богдан Глібчук. У монтаж пісень увійшли: „Реве та стогне Дніпр широкий“, „Хор бранців“, „У туркени“, „Огні горять“ музика Воробкевича та Людкевича, „Вилітали орли“ муз. Стеценка, „Сонце заходить“ муз. Роздольського, сольно Тадея Ванджурі, „Ой, Морозе, Морозенку“, Людкевича та „Грай, бандуро“ І. Шамо. Хор „Сурма“ звучав могутньо, бадро.

Святочний концерт закінчено відспіванням українського національного гімну.

Перед концертом привітали до аудиторії Відділ УККА у співпраці з „Крамниці сумління“ при парафії св. Володимира і Ольги займалися збиранням підписів за звільнення Юрія Шухевича зі заслання. Як відомо, 6-го березня Юрій мав би кінчити свій жорстокий 30-річний термін каторги. Як відомо, Юрій втомлений, знесиленний і почав тратити зір. Зібрані підписи мають бути вислані з відповідними листами до президента Рональда Регена та до державного секретаря Гейга.

Слід відмітити, що на концерті в честь Тараса Шевченка прибуло багато молоді.

В рамках Шевченківських святкувань у Чикаго в суботу, день перед концертом, заходами ОЖОЧСУ відбувся в Домі СУМА літературний вечір, присвячений Шевченкові. На цьому вечорі д-р Рослицький проан-

лізував обставини, серед яких доводилося працювати авторам „Українських ночей“ над своїм справді цінним твором.

Л. Костелина

Трой

У неділю, 7-го березня ц.р., після Служби Божої о. парох Б. Скасків згадав тепліми словами про 32-гі роковини героїчної смерті славетного Командира УПА — с.п. генерала-хорунжого Тараса Чупринки (Романа Шухевича) та відправив панакхиду за його душу. Після того в церковній залі відбулась жалобні сходи при гарно прибраному портреті ген. Т. Чупринки.

Голова Об'єднання українських ветеранів В. Боднар, відкрив сходи, о. Б. Скасків провів молитву. Успівець В. Кошур прочитав змістовну доповідь про життя, революційну діяльність і боротьбу командира героїчної УПА, ген-хор. Т. Чупринки. Присутні проспівали низку успівських пісень.

У кінцевому слові о. Б. Скасків підкреслював велику ідейну силу УПА, що без модерної зброї боролась 10 років за волю України. Смерть легендарного Командира УПА, що записався золотими буквами в історії України, кличе нашу молодіть іти його слідами, бо в ній тече кров наших героїв. Українським національним гімном закінчено ширші сходи, що залишили тривалі враження.

З нагоди Шевченкових Роковин у неділю, 14-го березня, в обидвох українських церквах у Тройі відправлено панакхиди за душу Кобзаря України Тараса Шевченка. В залі церкви св. Покрови відбулись святочні сходи заходом місцевого Відділу УККА. Культурно-освітній референт Д. Хорват відкрив сходи, о. Б. Скасків провів молитву, потім усі проспівали „Заповіт“.

Молоденька Ася Химич відважно продеклямувала „Поклінь Тобі, Тарасе“, Маруся Хорват деклямувала „Село“ Т. Шевченка, Христина Хорват прочитала уривок з „Гайдамаків“. І. Дурбак прочитав доповідь про унікаль-

Д. Хорват подякував усім виконавцям програми й гостям. Грімке, „Ще не вмерла України“ закінчили ці наскрізь успішні святочні Шевченківські сходи, при численній участі громадянства.

Варто пригадати, що у Тройі відбувались Шевченкові Роковини від 85 літ, відколи постола наша парафія. Запрошувано визначних доповідачів, виступав великий хор, деклямували старші діти, заля не могла помістити всіх учасників. Ці гарні традиції ще з XIX сторіччя треба продовжувати.

Троянець

Новозбудована українська католицька церква

СВ. ЙОСАФАТА в Рочестері, Н. Й.

запрошує Українських Мистців

— церковного мистецтва —

ЗАПРОЄКТУВАТИ ПРИКРАСУ

ЗАПРЕСТОЛЬНОЇ СТІНИ

За ближчими інформаціями, прошу звертатись до:

ДЖАНА КУЧМІЯ	або	МИРОНА БАБЮКА
JOHN KUCHMYA		MYRON BABIUK
73 Pinetree Lane		1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14617		Rochester, N.Y. 14606

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 2-го квітня 1982 року, о год. 7-й веч.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

у виконанні співацьки з України

СИМІ ГОРЕЦЬКОЇ

копишньої сопістки Київської Філармонії і Театру Оперети.

В ПРОГРАМІ КЛАСИЧНІ ТА НАРОДНІ ПІСНІ.

В другій частині Вечора модерні пісні розвагового та естрадного характеру

У ВИКОНАННІ СПІВАКА-ПІАНІСТА

ВОЛОДИМИРА ЗАЙЦЕВА

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

має честь запросити Вас послухати

СПОГАДИ:

ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОЧИМА
КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ

(Відкриття циклу: „ХАРКІВСЬКІ ВИКЛАДИ“)

Впровід ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ

СПОГАДИ:

ЛЮБОВ ДРАЖЕВЕНКА (1928-29 і 1933-35) • ОКСАНА БУРЕВІЙ (1939-1941)
ОКСАНА СОЛОВЕЙ (1936-1941) • НАДІЯ СВІТЛИЧНА (1953-1958)

Конференція відбудеться в неділю, 4-го квітня 1982 р., о 2-й год. дня,
в будинку Академії, 206 Захід 100-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Юначки виконують „Марш-хоровід.“

Новачтво відвідує підтатори з колядою.

Озон Парк у поклони

Патріархові Йосифові

День 7-го березня д.р. залишиться у пам'яті громади Озон Парку. Це ж бо день, в якому громада відзначила свято 90-річчя духовного провідника українців католиків Блаженнішого Патріарха Йосифа. В цей день відправлено Св. Літургію в наміренню того, хто все своє життя присвятив для добра своєї Церкви і народу; того, хто не тільки працював, але й терпів, переносив московсько-більшовицькі знущання в тюрмі і концтаборі, та, не дивлячись на ті нелюдські знущання, не піддався і не пішов на різні ворожі обіцянки, а залишився вірний Церкві, народові та Апостольській Столиці. По Службі Божій о. крилошанин Л.Мудрий аніс „Многостітвє“ для улюбленого Ювілята, яке відспівали в пожежній скупчині всі присутні.

Огодини 3-й по полудні місцевий Відділ Патріархального Товариства влаштував святочну Академію для вшанування Патріарха Йосифа. Хоч була несприятлива погода, залу заповнили вірні патріарший ідеї.

Програму започаткував хор під орудою проф. Т.Білоостоцького, що проспівав „Як сильний славний“ Д.Бортнянського. Голова Відділу Т-ва Роман Крупка у коротких словах навістив постать Блаженнішого, як духовного та національного провідника українського народу, який осмілює вступ

Нова куховарська книжка

12-й Відділ США в Огайо видав другу частину куховарської книжки в англійській мові під заголовком: „Selected Ukrainian Recipes for Spring and Summer“.

Перша частина книжки „Selected Ukrainian Recipes for Winter Season“ видана ще в 1978 році і її ще можна набути в ціні 6 доларів.

Зміст нової книжки включає статті: Про Україну, Український Великдень, Обрядові Хліби. Слідують уступ: Хліби, Закуси, Супи, Риба та пісні страви, М'ясо, Ярина і салати, Десерти, печиво та напійки, Варення та квашення. Останній розділ, швидко і докладно ілюстрований, пояснює символіку, техніку і звичай стосовно української писанки.

Приписи в цій зручній (зі спіральним хребтом) книжці вибрані для літнього сезону, в додатку до Великодніх страв, як печені пороски, ковбаса, драгли та інші. Книжка включає перепику інструкцій (з ілюстраціями) для печення весільного короваля.

Прикрашена мистецькими ілюстраціями книжка має привабливий вигляд і надається для подарунків для англомовних господарів.

Длі відділів США, як також для крамниць, що заможляють більшу кількість, є відповідні знижені ціни. Кошт книжки тільки 7.50 дол. та один долар за пересилку. Замовляти в Midtown Tavern, 1854 Snow Rd., Parma, Ohio, 44134; тел.: (216) 351 9798.

голосили учениці Школи Українознавства Зоряна і Софія Крупки. Описав о. Л.Мудрий подливі з присутніми своїми враженнями з римських святкувань. Цю зустріч з Блаженнішим він порівняв з іншою, яку він пережив у Львові, як студент Богословії, з Митрополитом Андреем. Обидві ці зустрічі залишили в пам'яті незабутні спомини.

Найбільш зворушливим моментом на бенкеті в Римі було відчитання привіту з далекого Коліма. Автор привіту, що персоналікує похрещену Україну, висказав

своє велике прив'язання до свого духовного Провідника та глибоку віру в перемогу нашої Церкви.

Монтаж віршів „Патріарх“ режисував Микола Вітенко, який вклав багато праці, щоб скласти монтаж із великої кількості віршів, що появилися досі на прохання Патріарха.

„На день уродин Іх Святости Патріарха Йосифа“ Б. Стефанишин декламував уривок 6-ї класи Школи Українознавства М. Ходоба, що зібрав найбільше оплесків присутніх. „Патріархові в альбом“ — збірка деклама-

ція, що її виконали учні 7-ої класи Школи Українознавства: М.Левинський, Г.Палчинський, Б.Мудрик і Т.Гаткі. Учителька цієї школи Н. Гончаренко проспівала дві пісні при аккомпанюванні бандури: „Потоп“ кант Лисенка та „Сирітка“ кант М.Ліницького.

Закінчено програму „Молитвою за Патріарха“ І.Недільського, яку проспівав хор під диригентурою

В.З.

Замість квітів на могилу Дорогого і Незабутнього ВУЙКА

бл. п. д-ра Івана Жовніровича

складаємо 50.00 доларів

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку

Каліфорнія Дарін Олександр ЧАЙКІВСЬКИЙ

ПОДЯКА

У світлу пам'ять мого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА і вірного ДРУГА життя, який з волі нашого Творця, відійшов від нас у Вічність, дня 7-го лютого 1982 року у Нью Гейвені, Конн., на 88-му році життя,

сл. п. Сотника Української Армії СІЛЬВЕСТРА ВІКТОРОВИЧА МІЛАНСЬКОГО

цією дорогою висловлюю найсердечнішу ПОДЯКУ Всім тим, хто віддав йому свою останню любов і пошуну, взявши участь у похоронних відправах, звеличивши його пам'ять та облегшивши мій великий смуток і біль...

Найперша сердечна подяка вноситься Всесвітньому Митрофорному Протоєрею М. Чернявському. Настоятелю Парафії Св. Покрова за всі похоронні відправи та змістовне, тепле прощальне слово над труною Покійного. Рівно ж дякую Диригенту Хору ВШ. п. І. Петрончуку за гарні спів при відправі Панахиди та Дяку ВШ. п. П. Пожару за допомогу у відправі Святої Заупокійної Служби Божої та чину похорону у Церкві і на цвинтарі та всім Службам, що взяли участь у відправі.

Щиро дякую п. Поручникові М. Панкевичу, представнику нашої Станиці Комбатантів за зворушливе надгробне слово про Покійного та представників нашої Станиці УНА за почесну варту під час Панахиди.

Глибока подяка нашому дорогому Сестричку, в особах ВД. ПП. Т. Бутенко і О. Карнаух за фізичне уможливлення моєї присутності (після операції) на похоронних відправах та всім Сестрицям, що спричинилися до влаштування поминального обіду та взяли участь в ньому.

Не можу обійти мовчання і надзвичайно гарно організований похорон нашим погребникам ВД. п. Я. Маркевичем — дякую.

Прошу у Милосердного Господа про обдаровання Вас всіх його ласками, по його невимірній обіцяні: „Все, що ви зробили для одного з найменших цих, то Мені зробили“.

Вічна Пам'ять Дорогому моему Чоловікові, а всіх Вас прошу молитися за його Вічний спокій.

У невідомому смутку —

дружина — ВІРА

Головні Управи

ДОБРУС-у і ОУРДП в ЗСА

Повідомляємо Українське Громадянство, що в Трентоні, Н. Дж., несподівано, помер

бл. п.

ІНЖ. ДМИТРО КУЗИК

основник і редактор місячника „Наш Голос“, де працював безгrossoво, самовіддано і кваліфіковано. Покійний — зразковий соборник і український патріот.

З сумом висловлюємо співчуття Родині Покійного і Головам Управ названих організацій.

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на відзначення 50-річчя штучного Великого голоду в Україні в 1932-33 роках та у фонд для видання „Нашого Голосу“.

бл. п.

ОЛЬГА СОЛОДКА

Цією дорогою складаю щире подяку Усім, хто взяв участь у похоронах та підтримав мене в хвилину невимовного горя.

Чоловік — МИКОЛА

з Родиною

ОУА „Самопоміч“ — Відділ Нью Йорк

ділиться зі своїм Членством і Українською Громадою сумною вісткою, що 22-го березня 1982 р. відійшов у Вічність на 81-му році життя, після довшої недуги кол. член Головної Управи, кол. секретар Управи Відділу і канцелярський працівник та кол. голова Секції Сеньйорів Відділу

бл. п.

ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 28-го березня 1982 р., год. 7:30 веч. в похоронній заведенні Петра Яремки, 129 Схід 7-ма вул. ПОХОРОН в суботу, 27-го березня 1982 р., в год. 9:30 ранку з церкв. св. Юрія на цвинтарі Гейт оф Гевенс у Вайт Плейнс, Нью Йорк.

Цією дорогою прощаємо Покійного на вічну путь, дякуючи йому за його співпрацю, а Донці Покійного п-ні д-р Марії Манацькій-Гук з Дітьми висловлюємо наше щире співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОДЯКА

З волі Всевисшнього, по важкій недузі, відійшов від нас у Вічність дня 24-го лютого 1982 року наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО і ДІДЬО

бл. п. д-р мед.

ІВАН ЖОВНІРОВИЧ

ПОХОРОН відбувся 27-го лютого 1982 р. з церкв. св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на українській православній цвинтарі св. Андрія у Бавд Бруку, Н. Дж.

В нашому родинному горю ми зазнали від Родини, Приятелів і Знайомих багато співчуття і допомоги. Цією дорогою складаємо нашу щиро-свідчену подяку Всім, що прийшли попрощати Покійного на Вічну Дорогу. Дякуємо за численну участь у Панахиді та похоронних відправах, за жертви на Святій Службі Божій, пожертви на добродійні цілі і за прегарні квіти на могилу Покійного. Дякуємо Всім за висловлені співчуття — усні і писемні — висловлені нам у тих сумних хвилинох та за старання облегшити наш безмежний біль.

Наша щира подяка Всесвітнім Отцям: о. Михайлові Кучмикові з парохії св. Івана Хрестителя в Ньюарку і Всім о. парохам Іванові Давидовичеві з парохії св. Трійці у Стетен Айленді, Н. Я., за відправу Панахиди і похоронних обрядів, а отже і Давидовичеві за зворушливе слово прощання у церкві, а пані д-р І. Козмарській за теплі слова над могилкою від колег Покійного.

Всім від глибини серця наша подяка.

МАРІЯ ЖОВНІРОВИЧ — дружина ЛЯРИСА ЧОЛГАН — дочка з мужем і дітьми

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ

нашого Незабутнього

МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п. д-ра мед.

ІВАН ЖОВНІРОВИЧ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 10-го квітня 1982 р., о 9-й год. ранку в церкві св. Трійці у Стетен Айленді, Н. Я. 288 Вандербілд Авеню

Рідно і Знайомих, які були так близькі і дорогі Покійному, просимо про молитви за його Душу.

У глибокому смутку над сайкою могилкою мого Улюбленого, Найдорожчого Мужа, переживаю згідно з його волею похорон на:

Український Науковий Інститут у Гарварді	\$1000.00
Фонд „Лікарського Вісника“	500.00
Українську Семінарію у Стетен Айленді	100.00
Український Конгресовий Комітет	150.00
Український Музей в Нью Йорку	150.00

МАРІЯ ЖОВНІРОВИЧ — дружина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями й Знайомими, що в понеділок, 8-го березня 1982 р. в лікарні міста Аделаїди (Австралія), в ранніх годинах, нагло відійшов у Вічність, на 73-му році життя, наш Дорогий

МУЖ і БРАТ

бл. п.

МИРОСЛАВ ЯКІВ КОТИС

ПАНАХИДА і СВЯТА ЛІТУРГІЯ в українській католицькій церкві на Вайлп була відправлена о. Митратом Шитковським. Похоронено Покійного на цвинтарі Гадлей в Аделаїді.

В глибокому смутку:

дружина — ВІРА

брат — ЮРІЙ з родиною

Ближча й дальша Родина в Америці

я на Рідних Землях

У глибокому смутку повідомляємо Рідних і Знайомих, що в середу, 17-го березня 1982 р. на 83-му році життя відійшов у Вічність

наш Найдорожчий

ТАТО, ДІДО, ПРАДІДО і БРАТ

бл. п.

МИКОЛА ВАВРИКІВ

народжений в Бережанах, Зах. Україна, учасник Визвольних Змагань, член УНС 320-й Відділ. Замешкав у Балтиморі, Мд. від 1949 р.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 19-го березня 1982 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Зейлер.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 20-го березня 1982 р. з церкв. св. Миколая на українському католицькому цвинтарі в Балтиморі, Мд.

доцні:

СТЕФАНІЯ РЕНКАС з родиною

МИХАЙЛИНА СКОРИК з родиною

в Україні

ТЕОДОРА ІВАХІВ з родиною

МАРІЯ ЮРЧИНСЬКА з родиною

АННА НІШУК з родиною

ЯРОСЛАВ з родиною в Україні

РОМАН з родиною

сестра — МАРТА ОГНИСТА з родиною

в Україні

швагер — ВОЛОДИМИР ПЕРЕСАДА

з дружиною МИХАЙЛИНОЮ

Ближча і дальша Родина в Україні, Америці і Німеччині

ВЕЛИКЕ ПЛЕМ'Я „ЛІСОВІ ЧОРТИ“

з невимовним жалем і смутком повідомляємо Фамілію „Лісових Чортів“ та Платову Родину, що дня 25-го березня 1982 року, передчасно відійшов на Вічну Ватру

сл. п. пл. сен.

МИХАЙЛО ГАЙДУК

член Великого Племени „Лісових Чортів“

Горем опечалений Родині Покійного складаємо наш глибокий вислов співчуття.

3-й Курнір УПС і УСП „Лісові Чорти“

ДО ДУХА ПРЕДКІВ

На лоні Праотця Ор'я і Праматері Лелі в дні 8 лютого 1982 року відійшов на 79 році життя в Лондоні, В. Британія

сл. п. МИКИТА ОЛЕКСАНДРОВИЧ МИРОНЕНКО

з волі Дажбога Рідновір Ісповідник Святої Української Віри.

Покійний народився 15 вересня 1903 р. у Хмельницькій області. В молодому віці був в рядах УСС, а після воєнної хуртовини студіював економічні науки. Після другої війни опинився на Заході, де брав дуже активну участь у політичному і суспільно-громадському житті між українцями в Західній Європі. В Лондоні був деякий час редактором українського тижневика „Українська Думка“ та співпрацював в різних виданнях. Розробляв концепцію української національної революції, публікуючи свої думки окремими виданнями, як також турбувався економічними проблемами України.

Похорон в прекрасному обряді Рідної Віри, відбувся в п'ятницю, 19 лютого в Лондоні на цвинтарі Гатнерсбері. Похоронний обряд провів ДУХОВНИЙ УЧИТЕЛЬ ВОЛХВ РІДНОЇ ВІРИ д-р МИРОСЛАВ ШКАВРИТКО з КАНАДИ, в АСИСТІ ДОСТОЙНОГО РУСЛАНА ДУБА та при допомозі Побратимів: ВАСИЛЯ МЕЛЬНИКА, МИКОЛИ ШМОГУНА, С. ЛЯШЕНКА й інших.

„...Нехай буде вічна пам'ять, що ми маємо творити її для відійшовшого в Зоряне Царство Духа Предків Вука Дажбога, Лицаря Божого Гордості сл. п. МИКИТИ О. МИРОНЕНКА бо дивиться душа його на нас з Світу того, так, як за Законом Дажбога дозволено...“

Вічна пам'ять між нами! Ми його ніколи не забудемо!

Духовне Вогнище Рідної Віри
Головна Рада Ініціаторів
Соборного Храму Рідної Віри

Назустріч...

(Продовження зі стор. 2)

вільно уясовано в гаслі, під яким Америка в 1976-му році відзначала 200-річчя своєї незалежності: „Ми не треба пам'ятати — майбутнє треба будувати!“ це повинно відноситися і до нашого Союзу. Він має багаторічне і світле минуле, але ми мусимо постійно йти „з духом часу“, щоб забезпечити йому також світле майбутнє. У цьому відношенні добрий приклад і науку дає така архіконсервативна установа, як Вселенська Католицька Церква, яка в 1960-их роках відбула свій Ватиканський Собор власне під гаслом „аджор-наменто“ — усучаснення. Відповідного „усучаснення“ вимагають „нові часи“ і від УНСоюзу в поодиноких дільниках його активностей. Назвимо тільки деякі з них тільки для прикладу.

Фактом є, що головна в УНСоюзі організаційна діяльність протягом останніх трьох каденцій натрапляє на щораз більші труднощі. Промовисто свідчить про це статистика руху членства. Очевидно, що такі справи, як кваліфікованість організаторів-секретарів, конкуренція комерційних за-безпечених установ, економічна ситуація тощо, все

це має свій вплив. Фактом також є, що кожнорічний провід УНС, включно з теперішнім, віддає цим справам увагу та пробує труднощі поборювати. Проблема тільки та, чи ця увага і ці спроби є досить кваліфіковані і достаточні.

Наприклад, згідно з інформаціями від головного секретаря Володимира Сохана, який сам є добрим знавцем забезпеченого діла, тепер уже майже не зустрічається подання кандидатів на нових членів УНС, щоб у їх поданнях у рубриці, чи аплікант уже має забезпечення, не було переважно великої суми його чи її забезпечення в якійсь комерційній установі. Одна, дві чи п'ять тисяч доларів, на які аплікант бажає забезпечитися в УНСоюзі, рідко коли подітовані за-безпечено-фінансовими

міркуваннями. Бо хоча УНС дає такі забезпечення аж до 100,000 доларів і дає це забезпечення на подібних або й конкурентно кращих умовах, як їх дають комерційні компанії, то УНС та інші наші братські установи не можуть витримати конкуренції спритних, відповідно вишколених та всюдисущих агентів комерційного забезпечення. Так чи інакше, з існуючого стану справ виходить недовільно, що найбільш притягаччою силою для нового членства в УНСоюзі є не так фінансово-забезпечені аргументи, як радше те, що це своя установа та що вона служить своїм членам і своїй громаді та своєму народові.

Висновок з цього явний: постійно розвивати, збільшувати і „усучаснювати“ власне цю службу, очевид-

но не ігноруючи при цьому і фінансово-забезпеченого аргументу. А втім ця служба є і статутно-законним головним завданням і обов'язком таких братських установ, як УНС.

І ще одне: аналізуючи організаційний розвиток УНС у минулому, необхідно прийдемо до висновку, що чи не найбільшою заохотою та найкращими результатами в організації нових членів були великі акції УНСоюзу, ці своєрідні „хрестові походи“, на користь всієї нашої громади в Америці і Канаді та, зокрема, в обороні прав українського народу і на допомогу в його змаганні до волі і незалежності. Продовження таких і подібних „походів“ із необхідним їх „усучасненням“ є черговим постулатом для розвитку УНС.

В єдності сила!

Так, це гасло „старє як світ“, але так само давня молитва „Отче наш“, але ми її відмовляти кожного дня і по кілька разів. Проблема тієї оклепані єдності є і залишається чи не головною проблемою нашого життя і розвитку, від княжих міжусобиць почасти, а на теперішній ситуації в нашій громаді і в самому УНСоюзі кінчаючи. Мабуть було б найбільше на потребу, якщо б власне це „старє як світ“ гасло прийняти за гасло для найближчої 30-ї Конвенції та повипусувати його доволі залі наряд та взагалі „на кожному кроці“.

Конкретно маємо на думці справу, яка в кожному відношенні відповідала б згаданій засаді та яка сьогодні чи не найбільше на потребу в кожному відношенні. Мова про можливість, потреби і благодаті злуки Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом в один Український Народний Братський Союз. Справа ця, як відомо із принагідних повідомлень, у принципі уже узгоджена між провадними обох цих наших братських установ і тепер залежить уже від рішення їх конвенцій, що відбудуться у малому відступі часу. Думаємо, що власне ця справа повинна мати головну увагу й ентузіастичну підтримку делегатів, бо вона буде позитивним завершенням прагнень і зусиль щонайменше двох по-

колій. Вперше ця справа була на порядку наряд 15-ї Конвенції УНС у Філадельфії в 1920 році.

Потреба і користі такої злуки в кожному відношенні, включно з моральним, і для кожного — для членів обох Союзів та для всієї нашої громади і нашої української справи, цілком наявні. Що ж бо може бути більше на потребу в нашому теперішньому розтерзанні та в складних теперішніх обставинах, як комасія сил і ресурсів для кращої, більшої і видатної служби членами і громадою? Немає також сумніву, що для нашого комуністичного ворога, який не тільки прагне, але й цілком певно всіляко спричиняється до нашої розпорошеності, бо вона є в його інтересі, така злука була б в теперішніх наших можливостях найбільшим ударом, отже і великою практичною перемогою українства.

Президент Роналд Реген вів свою передвиборчу кампанію під гаслом „нового початку“, що його він тепер здійснює заходами для встановлення „нового федералізму“.

Делегати на цьогорічній конвенції УНС і УБС мають нагоду вийти до історії своїх установ як ті, що вчинили новий початок ще більшого і ще світлішого майбутнього для усіх установ та для всієї громади, з якою вони нерозривно зв'язані, вирішенням їхньої злуки.

Це, як уже згадано, тільки деякі з тих головних проблем, що їх повинні б мати на увазі та про них подумати і з ними познайомитись делегати уже перед Конвенцією та віддати їм головну увагу на самій Конвенції.

ВЕЧІР СПОГАДІВ ПРО ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Нью Йорк, Н.Й. — В неділю, 4-го квітня ц.р., о год. 2-й по полудні тут в Будинку УВАН при 206 Захід 100-та вулиця відбудуться вечір спогадів: „Харківський університет очима колишніх студентів“ (відкриття циклу: „Харківські виклади“). Проводитиме вечором проф. Юрій Шевельов. Спогади: Любова Дражевська (1928-29 і 1933-35); Оксана Буревій (1939-1941); Оксана Соловей (1936-1941); Надія Світлична (1953-1958).

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ САНДРО ПЕРТІНІ прибув з церемоніальною візитом до ЗСА, цілком якої є відзначити якнайбільш підкреслено співпрацю обидвох країн, що особливо виявилось у звільненні італійської поліції з рук терористів з Червоних бригад американського генерала Джеймса Дозіера. Президент Роналд Реген у своїй привітальній промові біля Білого Дому у Вашингтоні висловив вдячність італійському народові й італійській поліції за їхній вчинок. Боротьба з терористами в Італії є, підкреслив президент Реген, частиною боротьби усіх людей доброї волі проти злочинців і нікчем, які збройними нападами й вбивствами намагаються розкласти західні суспільства з нутра. Президент Пертіні обміжовав до тих самих справ і підкреслив, що Італія є і завжди буде в таборі демократичних країн, які бережуть національні права усіх народів і людської гідності всіх людей. Американська преса підкреслює, що президент Пертіні провів 11 років у тюрмі за часів Муссоліні.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

NEW NEW

Churches, galleries, organizations and stores interested in carrying this truly distinctive IN-CARRYING DISC CARD

Write or call:
Ukrainian Art Center
4315 Melrose Ave.
L.A., CA 90029
(213) 668-0172
Tues. thru Sat. 11:00 to 3:00 p.m.

NEW NEW

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО КУХАР, член УНС, Відд. 57-го ім. св. Петра і Павла в Коголів, Нью Йорк, помер 15-го жовтня 1981 року на 64-му році життя. Нар. 1917 року в Дрогомишлі, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сина Романа і доньки: Ольгу Андерсон і Марію Кухар. Похорон відбувся 18-го жовтня 1981 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Ватерфорді, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Савків, секр.

ЮЛІЯ КРИВЕНЬ, член УНС, Відд. 5-го ім. св. Миколая в Асторі, Н.Й., померла в листопаді 1981 року на 82-му році життя. Нар. в 1899 році в Україні. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку сина Данила Бєжука з родиною, і доньку Анну Єсені і Марію Догерті з родиною. Похорон відбувся 1-го грудня 1981 на цвинтарі св. Михайла в Асторі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
М.Хоманчук, секр.

ТАТЯНА ПРИЙМАК, член УНС, Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітроїті, Мич., померла 25-го жовтня 1981 р. на 71-му році життя. Нар. 1910 року в Чигирині, Україна. Членом УНС стала в 1958 році. Похорон відбувся в жовтні 1981 року на православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавид Брук, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Стелла Федик, секр.

ДАВІД ДАНГЕМ, член УНС Відд. 155-го „Чорноморська Січ“ в Перт Амбоу, Н.Дж., Помер 16-го жовтня 1981 року на 54-му році життя. Нар. 21-го березня 1927 року в Нью Джерсі. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку дружини Гелену Мізеру-Дангем. Похорон відбувся 19-го жовтня 1981 року на цвинтарі св. Гертруди в Колоній, Нью-Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ СЛОБІДСЬКА, член УНС Відд. 301-го ім. Дмитра Вітовського в Чикаго-Еддісоні, Іл., померла 9-го грудня 1981 року на 59-му році життя. Нар. 1922 року в Україні. Членом УНС стала в 1975 році. Залишила у смутку чоловіка Павла, сина: Степана, Олександра з дружиною Марією, та Пє-

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАГІСТЕРСЬКА ТЕЗА ПРО ТВОРЧІСТЬ М. РУДЕНКА

Едмонтон, Альта (Н.Н.). — Студент Маркіян Ковалюк нещодавно захистив тезу про творчість Миколи Руденка та отримав науковий ступінь магістра з української літератури в Альбертському університеті. Нагадав над програмкою д-р Яр Славутин.

У праці М. Ковалюка розглянуто творчість українського поета з часу за Сталіна і після того, як він написав книжку поезій „Прозірність“. Обговорено також прозу М. Руденка.

ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ КОПАНОГО М'ЯЧА

Юніон, Н. Дж. — В неділю, 28-го березня ц.р., о год. 5-й по полудні тут на площі Фарчерс Гров відбудуться лігові змагання копаного м'яча між УСВТ „Чорноморська Січ“ і польськими „Соколами“. Керівництво „Чорноморської Січі“ при тому інформую, що збори власників „сертифікатів“ „Чорноморської Січі“ у справі продажу дому і купна нової пошлості, відбудуться в суботу, 3-го квітня ц.р. о год. 7:30 вечора у власному приміщенні при Сенфорд авеню.

Олександр Кошиць
РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ
(730 стор.)
Ціна: \$32.00 з пересилкою
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДЕРМАТОЛОГ J. BARAL, M.D.
245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся.
Приймаємо тільки за попереднім дозволом. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.
Приймаємо Medicare.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ в крамниці взуття KARPATY SHOES

153 Second Ave. • New York, N.Y. 10003

Знижка 20% — 50%

„Союзівка на вакаціях“!

з огляду

НА ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ“

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 27-го лютого до 3-го квітня 1982 року

ПОШУКУЄТЬСЯ

КЕРІВНИКА-МЕНАЖЕРА МОТЕЛЮ в стейті НЮ ЙОРК,

величини 65 кімнат.

Побажаний середній вік, знання англійської мови і принаймні частинне знання готельового підприємства. Успіх за домовленням. Зголошуватися тільки писемно, подаючи свій життєпис до:

SVOBODA, # 150

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

62-й РІК ВІД ЗАСНУВАННЯ АГЕНЦІЇ
22-й РІК ТУРИЗМУ В УКРАЇНУ ТА ІНШІ КРАЇ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

ВІДВІДАЙТЕ УКРАЇНУ В 1982 РОЦІ

15 ЕСКОРТОВАНИХ ГРУПОВИХ ВІЗДІВ З НЮ ЙОРКУ ВІД СІЧНЯ ДО ЖОВТНЯ
ЛЬВІВ — 5 або 7 ДНІВ ПОБУТУ в більшості тур

Dept. Date	TOUR	No. Days	ITINERARY	Tour Price	Airline
MAY 3	— MINI-LVIV I	12	Budapest, Lviv, Uzhorod	— \$1,070.	K. L. M.
MAY 12	— RUTA I	17	Moscow, Lviv, Ternopil, Kiev, Kaniv, Moscow	— 1,209.	Swissair (ВИПРОДАНА)
MAY 27	— POLTAVKA	15	Kiev, Kaniv, Poltava, Kharkiv, Moscow	— 1,390.	Swissair
JUNE 10	— MARICHKA	15	Kiev, Lviv or Ternopil, Budapest, Vienna	— 1,514.	Lufthansa
JUNE 21	— YAVIR	18	Prague, Uzhorod, Lviv, Yalta, Kiev, Kaniv	— 1,517.	K. L. M.
JUNE 27	— KROKODYL	26	Budapest, Uzhorod, Lviv, Odessa, Yalta, Bakhchisarai, Zaporizhia, Cherkassy, Kaniv, Kiev, Chernyiv	— 1,824.	K. L. M.
JULY 7	— RUTA II	17	Moscow, Lviv, Ternopil, Kiev, Kaniv, Moscow	— 1,445.	Swissair
JULY 11	— BUKOVYNA	16	Kiev, Kaniv, Lviv, Chernivtsi, Bucharest	— 1,523.	Lufthansa
JULY 21	— ARKAN	19	Prague, Uzhorod, Lviv, Ternopil, Kiev, Chernyiv, Kaniv	— 1,559.	Lufthansa
AUG. 2	— ZIRKA	20	Moscow, Lviv, Sochi, Kiev, Kaniv, Leningrad, Petrodvorets	— 1,655.	Finnair
AUG. 11	— RUTA III	17	Moscow, Lviv, Ternopil, Kiev, Kaniv, Moscow	— 1,445.	Swissair
AUG. 21	— VOLYN	19	Kiev, Kaniv, Rivne, Lutsk, Lviv, Budapest	— 1,495.	K. L. M.
SEPT. 16	— MINI-TOUR	11	Kiev, Lviv, Budapest OR Kiev, Ternopil, Budapest	— 1,121.	Lufthansa
SEPT. 29	— RUTA IV	17	Moscow, Lviv, Ternopil, Kiev, Kaniv, Moscow	— 1,209.	Swissair
OCT. 4	— MINI-LVIV II	12	Budapest, Lviv, Uzhorod,	— 1,047.	K. L. M.

ITINERARIES AND PRICES ARE SUBJECT TO CHANGE WITHOUT PRIOR NOTICE

ЧИСЛО МІСЬЦЬ НА ТУРАХ ОБМЕЖЕНЕ. ДЛЯ ДАЛЬШИХ ПОДРОБИЦЬ, ПРОШУ ВИПОВНИТИ І ПІСЛАТИ КУПОН ДО ПРОВІДНОЇ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ

ЗАСНОВАНОЇ у 1920 РОЦІ

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue • New York, N.Y. 10003 • (212) 254-8779

Віра Ковбаснюк Шумейко, президент

To: KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue, New York, New York 10003

I am interested in the following 1982 Tour:

Departing U.S.A. on

Please send me detailed information.

Name No. Persons

Address Street City State Zip Code

Area Code Tel. No.

(SV)